Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1856 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 17 aprilie 1955

Utemiști! Tineri și tinere de pe ogoare!

Ploile căzute în ultima vreme au făcut ca în unele locuri apa să băltească pe semănături și ogoare.

Pentru a apăra semănăturile, faceți șanțuri de scurgere a apelor de pe tarlalele însămînțate, de pe arături și locurile nearate, spre șanțurile șoselelor, spre pășuni sau spre văi.

Nu precupețiți nici timpul și nici eforturile. Prin această acțiune contribuiți la obținerea unor recolte bogate în anul acesta.

Ultimul pătrar al anului școlar

ÎN FAȚA școlii noastre stau sarcini deosebit de importante. Ea trebuie să ridice nivelul de cunoștințe al tinerilor, să le dezvolte dragostea pentru muncă, pentru studiu, să le formeze o concepție justă despre viață, despre societate. Acest lucru se realizează de la o zi la alta într-o măsură tot mai mare. O dovadă a celor afirmate o constituie însuși modul cum s-a muncit în pătrarul III al anului școlar, rezultatele bune obținute de către elevi la învățătură. In clasa a X-a E a Școlii medii nr. 15 de fete din București, de pildă, 94 la sută din eleve au promovat pătrarul III, iar dintre acestea jumătate au numai note de 4 și 5. A crescut spiritul de răspundere al elevelor, convingerea lor că este necesar să învețe bine, că numai astfel vor putea deveni folositoare în activitatea lor viitoare, după absolvirea școlii.

Nu peste tot însă rezultatele sînt pozitive în măsura în care dorim. De pildă, la Școala medie de 10 ani nr. 18 băieți din București, se găsesc și clase în care treaba merge slab. Să luăm bunăoară cazul clasei a X-a B. Ea are peste 60 la sută din elevi promovați, posibilitățile elevilor nu sînt totuși deloc mai mici decît ale celor dintr-a IX-a A., unde rezultatele sînt mult mai bune, iar profesorii care predau sînt aceiași. Diferența dintre rezultatele obținute provine însă de la felul cum au fost antrenați elevii la învățătură, de la felul cum au fost îndrumați, ajutați. Nu poate avea aceleași roade un birou U. T. M. care urmărește „în general" munca din clasă, cu unul care e preocupat îndeaproape de ridicarea nivelului pregătirii elevilor. Nu pot trece la fel de mulți elevi slabi în rîndul fruntașilor într-o clasă unde biroul U.T.M. și dirigintele nu acționează unit pentru îndreptarea elevilor mai slab pregătiți, a celor care în loc să învețe au preocupări străine de viața școlii, ca în cea unde biroul U.T.M. muncește în strînsă colaborare cu dirigintele clasei avînd ca prim obiectiv al activității sale pregătirea profesională și disciplina elevilor. Și tocmai în aceasta constă deosebirea dintre cele două clase mai sus amintite, a IX-a A și a X-a B.

Anul școlar se apropie de sfîrșit — se desfășoară ultimul pătrar de școală. Deși acest pătrar este scurt, el are o mare însemnătate. Fiecare elev trebuie nu numai să-și însușească materialul nou ci să și repete materia parcursă în timpul anului.

Tovarășii profesori se străduiesc să explice cît mai limpede materialul de studiu, să țină lecțiile într-un mod atractiv. Succesele nu depind însă numai de profesor, ci în cea mai mare măsură de elev, de munca pe care o depune acesta pentru a-și însuși materia. Iată de ce se simte nevoie de ajutorul organizațiilor U.T.M. și a celor de pionieri pentru care nu poate exista o sarcină mai importantă decît aceea de a-i mobiliza pe elevi să studieze, să folosească la maximum orele de curs.

In perioada ce ne mai desparte de examene e necesar ca în școli să domnească o atmosferă de studiu, o preocupare din partea tuturor elevilor de a-și însuși lecțiile noi și de a le recapitula pe cele vechi, de a-și umple golurile pe care le mai au unii dintre ei în însușirea cunoștințelor. Desigur că se simte nevoia ca aceste eforturi ale elevilor să fie urmărite și îndrumate. Un prim pas în această privință este ajutorarea elevilor în ce privește împărțirea și folosirea rațională a timpului lor de studiu și de recreere. Timpul frumos, parcurile înverzite, îi atrag pe elevi la joacă, la sport, la plimbare. De aceea organizațiile U.T.M. și de pionieri trebuie să ajute elevii să-și împartă just timpul liber, așa încît ei să acorde cea mai mare atenție învățăturii, reîmprospătării cunoștințelor predate în primele trei pătrare.

Pentru a-i sprijini pe elevi în munca lor de pregătire în vederea examenelor, organizațiile U.T.M. mai pot face și alte lucruri. Așa, de pildă, acolo unde sînt condiții se poate pune la dispoziția elevilor o cameră unde să studieze în prezența profesorului care le va lămuri eventualele probleme rămase neînțelese.

In școlile noastre mai sînt și elevi slabi, care au nevoie de ajutorul colegilor lor pentru a se pregăti bine în vederea examenelor. Acest ajutor trebuie să li se asigure. Există în școlile noastre obiceiul de a se repartiza un elev bun pe lîngă unul slab. „Metoda" lor de muncă este ca elevul bun să-i explice colegului său lecția. Ori aceasta nu e o metodă bună de lucru, e chiar dăunătoare. Fiind astfel obișnuit, elevul slab nu se mai preocupă să învețe, trăiește de pe o zi pe alta pe baza cunoștințelor elevului bun și termină școala fără să cunoască materia predată.

Așa dar, sprijinul trebuie să conste nu în a-l dădăci pe elevul slab, ci în a-l învăța să studieze, să muncească individual, căci altfel nu se pot căpăta cunoștințe temeinice.

In această perioadă e bine ca tovarășii profesori să fie invitați să vorbească elevilor despre modul cum să-și desfășoare munca. Elevii fruntași să vină și ei în fața colegilor să povestească despre experiența lor în organizarea învățăturii, despre metodele bune pe care le folosesc.

Rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri însă nu constă numai în a mobiliza elevii să învețe, în a le recomanda metodele cele mai bune de studiu. Ele au ca primă datorie să convingă tineretul școlar de importanța învățăturii, să ridice și mai mult interesul și dragostea pentru învățătură, spiritul de răspundere față de sarcinile școlare. Numai folosind metode variate, organizînd acțiuni interesante și bine pregătite, organizațiile U.T.M. își vor atinge scopul: ajutarea elevilor în ridicarea nivelului pregătirii lor pentru încheierea cu succes a anului școlar.

In cursul pătrarului IV, mai mult chiar decît în cele anterioare, să ne îndreptăm atenția spre formarea în clasă a unor colective bine închegate cu rol mobilizator și capabile să ridice pe toți elevii la nivelul celor fruntași.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită elevilor claselor a VII-a și a X-a. Ei își petrec acum ultimele zile de școală; în curînd vor da examenele de absolvire iar apoi vor păși pe un nou drum în viață. Lor li se cere multă muncă, multe cunoștințe, dar tocmai de aceea trebuie să li se dea și ajutor atît în ce privește pregătirea examenelor, cît și în alegerea profesiunii. Elevii să fie sprijiniți să facă cunoștință mai îndeaproape cu întreprinderile, să li se creeze posibilitatea să se întîlnească cu oameni care să le povestească despre profesia lor, despre bucuriile muncii lor, să se organizeze „zile ale porților deschise" în institute, în școlile de ucenici și mai cu seamă în fabrici, ele fiind un bun prilej ca absolvenții școlilor de 7 ani și medii de 10 ani să se convingă de frumusețea diferitelor meserii.

Comitetele raionale, orășenești și regionale U.T.M. trebuie să se îngrijească ca fiecare organizație U.T.M. și unitate de pionieri din școală să depună în rîndul elevilor o muncă creatoare care să ajute la consolidarea și dezvoltarea succeselor obținute în învățătură. Numai în acest fel ele vor putea contribui la asigurarea unui procent ridicat de promovați la sfîrșitul anului școlar.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Cu ajutorul tinerilor

Tinerii colectiviști din comuna Casian, raionul Medgidia, muncesc cu multă hărnicie. În cinstea zilei de 1 Mai ei obțin însemnate succese în muncile agricole de primăvară. Pe suprafața de trei hectare destinată grădinii de zarzavat, utemiștii și tinerii au cărat prin muncă voluntară o mare cantitate de îngrășămînt. Tot prin muncă voluntară tinerii au curățat izlazul gospodăriei. Atît cu tractoarele S.M.T.-ului cît și cu mijloacele locale, colectiviștii din Casian au făcut arătură de primăvară pe o suprafață de 91 hectare din care 14 au fost însămînțate cu orz, 10 cu ovăz și 3 cu diferite legume.

Cu același avînt se muncește și la gospodăria agricolă colectivă din comuna Grădina. Și aici, tinerii aduc o însemnată contribuție atît la însămînțări cît și la îngrijirea semănăturilor de toamnă. Alături de vîrstnici ei au contribuit la grăparea celor 150 hectare de grîu, apoi au arat 116 hectare teren. În ogoarele făcute de cu toamnă, ca și în cele de acum, colectiviștii au însămînțat 100 hectare cu orz, 14 hectare muștar, 100 hectare ovăz și 15 hectare cu mazăre.

În prezent atît colectiviștii din comuna Casian cît și cei din comuna Grădina au trecut la însămînțatul porumbului și florii-soarelui după metoda cuiburilor așezate în pătrat.

Corespondent
COSTACHE ȘTEFAN

In fruntea întrecerii

Antrenați în întrecerea socialistă, tinerii muncitori de la secțiile Uricani, Vișan, Cornești și Cristești ale gospodăriei agricole de stat din Bucium, raionul Iași, au obținut însemnate realizări în efectuarea muncilor agricole de primăvară. Pînă acum cîtva timp, ei însămînțaseră 100 hectare cu mazăre, 20 hectare floarea-soarelui, 13 hectare sfeclă furajeră, 26 hectare borceag și 45 hectare cu ovăz.

Toți tinerii tractoriști muncesc cu aceeași hărnicie. Nu se poate ști cine va cîștiga întrecerea, întrucît toate cele trei brigăzi de tineret conduse de utemiștii Prisăcaru Ioan, Olaru Octav și Davidescu Ioan și-au depășit normele la arat și însămînțat, cu 25 la sută.

În cinstea zilei de 1 Mai muncitorii tineri și vîrstnici de la gospodăria agricolă de stat din Bucium s-au angajat să termine însămînțarea culturilor din prima urgență și să însămînțeze 150 hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Corespondent
ELIȘCA DAN

Fruntașă pe regiune

ORADEA. (De la corespondentul nostru). — Pentru succesele deosebite obținute în campania muncilor agricole de primăvară, gospodăria agricolă de stat Oradea deține în prezent drapelul de gospodărie fruntașă pe regiune.

Pînă la 15 aprilie, la această gospodărie însămînțările din etapa I-a au fost efectuate în proporție de 92 la sută. Tot pînă la această dată, gospodăria agricolă de stat Oradea realizase 39 la sută din planul de însămînțări prevăzut pentru etapa a II-a. În cadrul gospodăriei, fruntașă la însămînțările din prima etapă este secția a III-a care a îndeplinit planul în proporție de 98 la sută, iar pentru etapa a II-a, fruntașă este secția a II-a care a realizat pînă în prezent 61 la sută din plan.

Aceste succese au fost posibile datorită faptului că mijloacele mecanizate de care dispune gospodăria au fost folosite cu pricepere de către tractoriști, care au lucrat în cea mai mare parte în două schimburi.

In fruntea întrecerii pînă acum se situiază brigada a III-a din secția a II-a. Utemistul Pop Alexandru din această brigadă își depășește zilnic planul cu 40—50 la sută. Utemiștii Pricop Traian și Stoker Ludovic de la secția Nojorid își depășesc și ei planul cu 20—35 la sută zilnic.

Roadele aplicării experienței înaintate

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).—„Nu avem în secție nici un tînăr care să lucreze sub normă. Ceva mai mult, în secție nu este tînăr care să nu-și depășească norma cu mai puțin de 5 la sută. Rezultatele secției noastre — spune tovarășul Robert S., maistrul secției a II-a strungărie de la I.M.C. Cîmpulung Muscel — se datoresc în foarte mare măsură faptului că fiecare om își cunoaște sarcinile ce-i revin și se străduiește să folosească din plin utilajul prin aplicarea experienței înaintate".

Și iată-l pe tînărul Ghica Emil, care lucrînd după exemplul strungarului inovator Marin Bărbat de la I.M.U. Medgidia a făcut și el un dispozitiv de prindere și desprindere a pieselor din plin mers la strung. În urma folosirii unui asemenea dispozitiv timpul de finisare a unei supape pentru auto-turism a fost redus de la 30 de minute la 20.

De mai mult timp strungarii utemiști Stoica Ion, Mitu Isaiia și Rolea Ion lucrează la axe canelate pentru ringuri și flayere necesare industriei textile. Înainte pentru executarea unei axe lucrau cîte 2 ore. După ce au auzit de importanța și avantajele tăierii rapide au început studierea acestei metode. În studiu s-au descurcat singuri dar nu au putut face același lucru în aplicarea ei în practică. Au fost ajutați atunci de maistrul secției și au început să lucreze după metoda de tăiere rapidă a metalelor. Începutul nu a fost ușor. Dar după puțină vreme, aplicînd această metodă au ajuns să execute aceeași axă în numai 82 de minute.

Strungarii utemiști Enache Virgil, Sătîrbașa Pavel, Nițicolă Florian, Ungureanu Gheorghe și Herișanu Iosif nu reușeau niciodată să-și depășească norma cu mai mult de 15 la sută. Aceasta se datora faptului că ei pierdeau mult timp cu luarea și darea în primire a strungului. Aplicînd metoda de predare în plin mers a mașinilor, tinerii aceștia își depășesc acum zilnic norma între 26-35 la sută.

Folosind din plin utilajul, cu ajutorul metodelor înaintate și îngrijindu-l în bune condițiuni cei 30 de tineri din această secție își depășesc zilnic norma în procente ce variază între 5-50 la sută. Aceste depășiri reprezintă numai o părticică din succesele pe care muncitorii secției a II-a strungărie de la I.M.C. le obțin în cinstea zilei de 1 Mai.

NOI REALIZĂRI ALE SONDORILOR

Inițiativa brigăzii condusă de Ion Nicorescu din schela Boldești, regiunea Ploești, „Granicele noastre pot fora mai mult" a luat o largă extindere în rîndul celorlalte brigăzi de sondori din schelă. Folosind mai bine granicele, sondorii de la Boldești întîmpină ziua de 1 Mai prin noi succese. De la începutul lunii martie și pînă în prezent ei au forat 1.100 metri peste plan. Numai în perioada 1—14 aprilie la sonda la care lucrează brigăzile lui Gheorghe Savu și Alexandru Alecu, planul de foraj a fost realizat în proporție de 156 la sută. La sonda nr. 6, brigada condusă de Ion Lupu și-a realizat planul de foraj în proporție de 150 la sută, iar la sonda nr. 832 brigada lui Anghel Muscalu și-a realizat planul de foraj în proporție de 144 la sută.

Folosirea mai bună a utilajului a făcut ca în trimestrul I prețul de cost pe metru forat să se reducă cu 7 la sută.

Artiștii teatrului de stat în mijlocul țăranilor muncitori

De curînd, colectivul teatrului de stat din Constanța s-a deplasat în comunele Topraisar și Techirghiol unde a prezentat trei spectacole cu comedia muzicală „Nunta fără zestre" a dramaturgului sovietic N. Diaconov.

Spectacolele au fost prezentate cu întreg ansamblul de teatru, muzică și dansuri. Tematica piesei fiind legată de viața colhoznicilor sovietici a fost urmărită cu interes de țărănimea muncitoare din aceste comune.

„Piesa prezentată de ansamblul teatrului de stat din Constanța la căminul cultural din comuna Techirghiol a constituit pentru noi colectiviștii un izvor de învățăminte, în special în munca brigadierilor și a felului cum trebuiesc organizate întrecerile socialiste. Și eu personal ca fruntaș în gospodărie am avut multe de învățat din această piesă". Aceste rînduri, scrise în caietul de însemnări al teatrului de colectivistul Sefchi Bacir din G.A.C. „Partizanul Roșu" din Techirghiol exprimă felul în care artiștii au ajutat pe colectiviști în muncă.

În impresiile lor asupra spectacolelor, colectiviștii au evidențiat îndeosebi jocul actorilor Emil Sasu în rolul Korocikin, Ceca Dumitru Drugan în rolul brigadierei Olga și Gheorghe Gheorghiu în rolul lui Avdei.

În cadrul acestei acțiuni teatrul de stat din Constanța a mai prezentat spectacole cu această piesă în reședințele raioanelor Fetești și Medgidia. Această piesă va fi prezentată în toate centrele de raioane și în comunele mari din regiune.

Teatrul a început munca de pregătire a două brigăzi artistice de agitație în cadrul cărora se pregătesc piese într-un act, versuri și monologuri satirice din viața satelor. Brigăzile își vor începe activitatea în această lună, prezentînd spectacole în comunele cele mai îndepărtate. Totodată ele vor ajuta practic echipele de teatru și brigăzile de agitație sătești.

Corespondent
ROMEO PROFIT

PORUNCILE LUI LENIN

„Avem în față o fortăreață. Numele acestei fortărețe e știința cu numeroasele ei ramuri de cunoștințe. Această fortăreață trebuie să fie cucerită de noi cu orice preț" — iată o poruncă a lui Lenin, cu care au făcut cunoștință pentru prima dată pionierii clasei a III-a de la Școala elementară de băieți nr. 143, la Cabinetul Lenin-Stalin al Palatului pionierilor din București.

Acum, în preajma împlinirii a 85 de ani de la nașterea lui Lenin, la Palatul pionierilor s-au întreprins diferite acțiuni menite să facă cunoscute copiilor pildele mărețe de viață ale marelui Lenin. In fotografia noastră vedeți un grup de pionieri de la Școala elementară de băieți nr. 143, ascultînd cu însuflețire minunatele întîmplări pe care le povestește despre Lenin tovarășa Elefteriu Aurica instructoare la Cabinetul Lenin-Stalin al Palatului.

Privind la tabloul din album care-l înfățișează pe Lenin citind în fața colibei de lîngă lacul Razliv unde a fost nevoit să se refugieze în 1917 fiind urmărit de copoii poliției guvernului provizoriu, copiii ascultă cu viu interes.

— Lenin a fost cel mai bun elev din clasă. Pentru merite deosebite la învățătură el a primit medalia de aur — le-a mai spus instructoarea copiilor.

In ziua aceasta pionierii au mai aflat multe lucruri interesante despre marele dascăl al omenirii, Vladimir Ilici Lenin. Pionierii s-au întors la școala lor impresionați și ferm hotărîți să citească și să cunoască cît mai mult despre acela care a fost cel mai bun prieten al copiilor — marele Lenin — și să urmeze totdeauna calea trasată de el.

Foto: **DUMITRU F. DUMITRU**

Prima mea întîlnire cu Vladimir Ilici

K. E. Voroșilov

În primăvara anului 1906 am sosit din Lugansk la Piter cu mandat de delegat la congresul partidului care urma să se țină în curînd. Veneam pentru prima oară în capitală.

De la gară m-am dus direct la locul conspirativ; trebuia să mă înregistrez și să primesc indicațiile și informațiile necesare cu privire la congres. Delegații erau primiți de Zagorski (Krohmal) membru în C.C. — un menșevic fervent. Aflînd că sînt din Lugansk, Zagorski a făcut o mină acră și privind în carnetul de însemnări a strecurat printre dinți, bîlbîindu-se: „b...b...b...olșevic, d... d...esigur. Răspund: „da"... Zagorski îmi propune să mă duc la ai mei".

Nu aveam nevoie de aceste sfaturi. Știam unde trebuie să mă duc ca să ajung la ai mei dar voiam să aflu (naivitate de provincial!) dacă Vladimir Ilici se află la Piter și dacă întîmplător nu e aci. Îl întreb pe Zagorski dacă nu se află aci tovarășul Lenin. Cu ochii ieșiți din orbite, spumegînd de furie, fără a mai putea pronunța cum trebuie un cuvînt, acest gentleman distins cu înfățișare de avocat se năpustește asupra mea, încercînd să-mi trîntească o obrăznicie sau o înjurătură. Deși eram dintre cei timizi, la vederea unui „C.C.-ist" atît de feroce, care nu mai știa cum să mă mai ocărască pentru „vina" mea, am cam sfeclit-o și am considerat mai înțelept să bat în retragere.

Ajungînd la aer și revenindu-mi, n-am putut să-mi țin rîsul. Se vede că Lenin al nostru „le toarnă untură topită pe piele", cum spun ucrainienii, gîndii eu. Pornesc prost dispus pe Nevski. Mă duc să caut „Vperiod" — editura noastră bolșevică, unde trebuie să mă prezint și pentru care am scrisori particulare de la prieteni.

Mă aflu la Piter pentru prima oară. Strălucirea magazinelor și a străzilor, larma și miile de pierde-vară împopoțonați și bine hrăniți mă amețesc. Ajung cu greu la „Vperiod". Găsesc pe cine trebuie și aflu că am sosit cam devreme, că deși delegații au început să se adune, mai lipsesc mulți. În afară de aceasta tot aci mi s-a spus că trebuie să mă duc la „Tehnolojka" (Institutul tehnologic) și să mă prezint Nadejdei Konstantinovna. Bonci-Bruevici mi-a comunicat că tovarășul Lenin nu vine astăzi la editura „Vperiod".

Eu, ca un adevărat provincial, care a trăit tot timpul în Donbass și care în afară de uzină, mine și închisori nu a văzut nimic, mă simțeam cam prost în orașul acesta uriaș, mai ales după primirea „oficială" a lui Krohmal, membru al C.C. Dar nimerind printre oameni de ai noștri la „Vperiod", mi-am venit puțin în fire și m-am îndreptat, de data aceasta, bine dispus spre „Tehnolojka".

Nadejda Konstantinovna m-a întrebat cu multă căldură și blîndețe despre organizație, activiști, despre starea de spirit a muncitorilor ș.a. Și-a notat totul într-un mic carnet de însemnări. M-a instruit amănunțit și mi-a comunicat tot ce trebuia și se putea comunica despre congres. Nu m-am putut stăpîni și am întrebat-o dacă-l voi vedea pe tovarășul Lenin, unde și cum? Nadejda Konstantinovna mi-a spus zîmbind că-l voi vedea și auzi de multe ori.

Din această zi m-am legat strîns de centrul bolșevic. Acum totul era în ordine. Plecarea în străinătate nu se stabilise încă și nu ni se comunicase încă unde vom pleca. Trebuia deci să aștept.

Nadejda Konstantinovna mi-a recomandat să fiu precaut: „la Piter sînt o groază de agenți". Încă nu se știa cîte zile va trebui să mai petrec la Piter.

De la „Tehnolojka" mă duc să găsesc niște cunoștințe. D. I. Leșcenko, care a fost la Lugansk din partea C.C. locuiește la Piter. I-am căutat locuința și l-am găsit acasă. Mă întreabă ce impresie mi-a făcut Piterul. Mie îmi place totul. Numai că vreau să-l văd mai repede pe tovarășul Lenin. Se miră de faptul că încă nu l-am văzut pe Vladimir Ilici. El vine acum aproape în fiecare zi la „Vperiod" și „sondează" pe delegații sosiți la congres, spune Leșcenko.

A doua zi, dis-de-dimineață, mă duc la editura „Vperiod" hotărît să stau toată ziua, dacă va fi nevoie, ca să nu scap venirea lui Vladimir Ilici. Curînd am aflat de la Bonci-Bruevici, care conducea atunci editura, că Vladimir Ilici va veni negreșit: „va fi o consfătuire" cu o parte din delegații care au sosit deja.

Mă înarmez cu răbdare și aștept. După puțin timp, unul din delegați, pare-se un siberian, mă invită să-l urmez. Fără a-i pune întrebări, pornesc în urma lui. Prin tot felul de ganguri și coridoare ajungem repede într-un apartament mic de la etajul I sau II (nu-mi amintesc precis) și trecem într-o cămăruță mică. Aci ședeau vreo 10—12 oameni. Ne-am făcut loc și fără să tulburăm pe nimeni ne-am așezat. Întîrziasem căci ședința începuse. Vorbea unul din delegați. Era vorba despre starea de spirit a maselor muncitoare în legătură cu alegerile în prima Dumă de stat. Vorbitorul privea țintă tot timpul la unul dintre tovarăși care mijindu-și din cînd în cînd ochii într-un fel special își arunca privirea cînd asupra oratorului, cînd asupra vreunuia din cei care se aflau în cameră.

E el, — m-am gîndit eu, — acesta e Lenin. — Și nu știu de ce mi s-a părut că l-am mai văzut cîndva, că-l cunosc. Am început să-i privesc chipul, mișcările. Vroiam să-mi întipăresc în minte cît mai repede și cît mai temeinic tot ce avea legătură cu cel la care mă gîndisem atît de mult și pe care doream atît de mult să-l văd. Îmi închipuiam totodată cum, întorcîndu-mă acasă, îl voi descrie pe Lenin proletarilor noștri. Știam că ei vor cere să le povestesc „totul" și „amănunțit" și că nu odată va trebui să povestesc atît în adunări, cît și la uzină, în pauze.

Oratorul a terminat. Ia cuvîntul următorul. Se dau rapoarte scurte — mă gîndesc eu și încep să mă emoționez. După alți doi vine rîndul meu. Trebuie să fac o dare de seamă în fața lui Lenin însuși. De îndată încep să mă treacă căldurile. Iar el ascultă liniștit, zîmbind din cînd în cînd și face cu repeziciune însemnări pe hîrtie.

In sfîrșit, e rîndul meu. Vladimir Ilici și-a întors privirea către mine. Mă întreabă cum mă numesc și ce organizație reprezint. Îmi amintesc surîsul său prietenesc și o observație încurajatoare. Îmbărbătat oarecum și mai liniștit am vorbit foarte pe scurt despre organizație, despre starea de spirit a muncitorilor, despre alegerile în Duma de stat și despre altele.

Rapoartele s-au terminat. Vladimir Ilici a făcut o caracterizare concisă a situației generale și a trecut de îndată la discuțiile cu delegații.

Consfătuirea avea un caracter particular, preliminar: ea îi era necesară lui Vladimir Ilici pentru orientare și alte scopuri tactice și strategice „leniniste".

În cursul discuțiilor, Vladimir Ilici glumea des și printre glume punea, cînd unuia cînd altuia, o mulțime de întrebări felurite, deseori neașteptate. Îl interesa absolut totul. El asculta cu egal interes ce se spunea despre felul cum s-au desfășurat alegerile în Duma de stat și despre intrigile menșevicilor, despre cadeți și despre unitățile noastre de luptă, despre instruirea și înarmarea lor, despre cazacii din stanițele situate în apropierea Luganskului și despre țăranii care luaseră în stăpînire pămînturile moșierilor etc.

Îmi amintesc ca acum cu ce însuflețire primea Vladimir Ilici unele comunicări care răspundeau gîndurilor lui, care confirmau presupunerile lui. De vre-o două ori am avut și eu norocul să-l aud pe Ilici exprimîndu-și aprobarea. Aceasta mi-a prilejuit o adevărată satisfacție. Parcă creșteam în proprii mei ochi, parcă deveneam mai însemnat și mai încrezător în forțele mele.

Chiar înaintea plecării, Vladimir Ilici a început să vorbească despre congres și despre perspectivele noastre (ale bolșevicilor). Vladimir Ilici nu credea în misiunea de unificare a congresului care urma să aibă loc și se străduia să calculeze forțele noastre. Delegații continuau să sosească și noi presupuneam că vom avea majoritatea. Însă Vladimir Ilici socotea posibil încă de atunci ca „mechii" (menșevicii) să aibă majoritatea la congres și că deci noi va trebui să ducem o luptă dîrză cu ei.

Îl ascultam toți pe Vladimir Ilici și simțeam în el o forță atît de uriașă, de măreață, de titanică încît nici un fel de „majorități" și mașinațiuni ale menșevicilor, mașinațiuni despre care toți cei prezenți povestiseră destul de multe, nu ne înspăimîntau. Acum noi vedeam cu ochii noștri și îl ascultam pe acela care era adevăratul constructor al partidului proletar revoluționar, conducătorul și apărătorul său.

Noi simțeam că Lenin al nostru cunoaște cu precizie căile și mijloacele pentru apărarea revoluției și a social-democrației revoluționare, căreia îi era dat să conducă marea mișcare de eliberare din Rusia. Noi toți aveam certitudinea că valurile revoluției se vor mai ridica și că al nouălea val se află în fața noastră. Boicotarea primei Dume de stat, care avea loc aproape pretutindeni sub conducerea bolșevicilor, confirma această părere a noastră.

Participanții la această mică consfătuire s-au despărțit într-o stare de spirit entuziastă.

Mă simțeam minunat. Vladimir Ilici făcuse asupra mea o impresie uriașă, totul îmi părea neobișnuit la el. Și felul lui de a vorbi și simplitatea lui și în special ochii pătrunzători care-ți sfredeleau sufletul.

Îmi simțeam inima ușoară, eram vesel. Și uitînd pentru o clipă de agenți și de alte secături, am pornit să rătăcesc pe străzile orașului care pe atunci mi-era încă străin — Sankt-Peterburg.

(Publicat pentru prima oară în revista „Voennîi vestnik" nr. 2, anul 1925).

In cetatea de foc

★ ★

Tinere cititor,

Ştim că ţii aproape de inimă şi înţelegerea ta, pămîntul şi oamenii patriei noastre. Ţi-s dragi deopotrivă şi muncitorii din Combinatul Metalurgic Hunedoara şi moţii cei aspri şi tăcuţi dintre culmile Munţilor Apuseni, şi ţăranii din largul însorit al Bărăganului. De multe ori poate te gîndeşti că nu-i cunoşti îndeajuns de bine pe aceşti oameni alături de care ai pornit şi tu la luptă pentru triumful vieţii noastre libere. Ţi-s paşii însă siguri şi nu-i pe lume putere să te oprească din drum. In clipele cînd înfrunţi greutăţi sau cînd zîmbeşti cu mulţumire unei izbînzi a ta, simţi mai lămurit ca oricînd că parcă şi locuri şi oameni sînt alături de tine. Porţi mereu în vis imaginea patriei noastre, minunat de frumoasă, şi-ai vrea dintr-odată să-i descoperi toată întinderea şi oamenii ei care-ţi sînt prieteni şi tovarăşi în lupta pentru mai bine.

Tinere cititor, începînd cu pagina aceasta, ziarul nostru publică un ciclu de pagini speciale pe tema: „Să ne cunoaştem patria".

Iată-te deci pornit cu noi pe drumuri lungi, de la un capăt la altul al ţării. Să poposim întîi o vreme la Reşiţa, în „Cetatea de foc".

Impunătoare coşuri de furnal, ca nişte plopi enormi, sparg cerul şi varsă nori de fum. Noaptea, deasupra lor se înalţă suluri de flăcări bătînd în roş-albăstriu. Uruitul motoarelor şi vuietul necurmat al focului din cuptoare fac să tremure adînc depărtările. Peste toată această complicată şi uriaşă uzină s-au ridicat stăpîni muncitorii, pe care imperialiştii germani şi englezi, acolitul lor Auschnit şi alţii de teapa lui i-au ţinut ani de-a rîndul în cea mai cruntă mizerie.

Astăzi, muncitorii aceştia puternici, hotărîţi şi pricepuţi cunoscători ai tehnicii moderne, fac să curgă mereu mai multe şuvoaie de oţel incandescent şi făuresc, cu mîinile lor, alături de întreg poporul muncitor, viitorul fericit al patriei noastre.

Şi acum, să cunoaştem cîteva frînturi din viaţa „Cetăţii de foc!"

★ ★

„Tot mai mult oţel pentru patrie, pentru pace!" este lozinca sub care merge mereu înainte şi brigada utemistă fruntaşă în întreceri socialiste a lui Alex. Judea pe care-o prezentăm în fotomontajul nostru.

Drumul lui Alexandru Judea

Pe o pajişte întinsă, între Crişul Negru şi cel Repede, îşi resfiră casele sătucul Gruilung. Ca să ajungi aici, cobori din tren la Drăgeşti, baţi un drum de vreo 2 km., urci apoi un deal, în vîrful căruia te întîmpină un stejar bătrîn, umbros şi-n vale iată sătucul străjuit de cele două Crişuri. Aici e satul natal al lui Alexandru Judea.

De acest stejar, ce stă înfipt în vîrful dealului, ca un moşneag ce se sprijină într-o bîtă noduroasă sînt legate multe amintiri din copilăria lui Judea.

Judea era de o şchioapă cînd stejarul de pe deal era un loc de temut pentru copii. Stăpînul Gruilungului şi al altor sate, era „groful", un om atît de gras, că abia putea coborî din brişcă. La el lucra şi tatăl lui Judea.

Groful avea obiceiul să se odihnească sub umbra bătrînului stejar. Copiii se fereau de acest loc căci groful apărea pe neaşteptate şi biciul vizitiului sfîcuia usturător pe spinarea acelora care îndrăzneau să tulbure liniştea stăpînului.

După ce groful, într-o bună zi şi-a luat tălpăşiţa şi tata lui Judea a primit pămînt, stejarul cel bătrîn a devenit locul de joacă al copiilor.

Cînd împlini vîrsta de 14 ani, tatăl său a citit în ziar că la Şcoala profesională din Reşiţa se primeau elevi. Invăţătura era gratuită, iar elevii primeau şi haine, cantină şi cazare. S-a hotărît ca Alexandru să plece să înveţe meserie la Reşiţa.

Intr-o zi, Judea îşi făcu bocceaua şi plecă cu tatăl său la drum. Cînd ajunse în vîrful dealului, se opri lîngă stejarul bătrîn şi privi lung spre sătucul natal.

...Reşiţa; coşuri înalte ce proptesc parcă bolta cerului, bufnituri puternice ce fac să se cutremure pămîntul sub picioare. Judea se uită cu teamă în jurul lui. De acum aici va trăi.

Intrase la şcoala profesională. Se hotărî repede şi ce meserie să înveţe. A vizitat uzina uriaşă într-o zi, cu şcoala. I-a plăcut şi laminorul şi uriaşele ciocane pneumatice de la forjă şi maşinile complicate de la Hala Nouă, dar cel mai mult i-au plăcut cuptoarele Siemens Martin, încleştarea crîncenă dintre om şi focul năprasnic al oţelului incandescent.

Iată-l după doi ani, în octombrie 1952 după ce absolvise şcoala, în uzină. Maistrul său, un bătrîn oţelar, a fost pentru Judea un al doilea tată. L-a învăţat tot ce a adunat în ani îndelungaţi de muncă.

Dar numai şase luni a stat la bătrînul maistru; a fost numit şef de brigadă. Nu i-a venit să creadă de prima dată. Cum, el, ţîncul Alexandru Judea, ce n-a împlinit nici 17 ani, căruia unii în glumă îi zic să-şi mai cumpere o duzină de batiste, să fie şef de brigadă?

A fost cam greu la început. Oamenii se uitau cu oarecare îndoială la el. Judea era cel mai tînăr din brigadă şi totuşi trebuia să se impună. Gheorghe Marinică şi Mircea Joiţă, mai lipseau de la lucru, alţii întîrziau. El a ştiut însă să cîştige inima băieţilor, să facă ca ei să îndrăgească meseria grea, dar frumoasă şi pasionantă a oţelarului. Şi pînă la urmă Judea ieşise învingător. Din lună în lună, brigada lui mergea înainte. Şi la sfîrşitul anului 1953 au fost declaraţi fruntaşi. Da, Alexandru Judea, flăcăiaşul din sătucul dintre cele două Crişuri, căruia patria i-a încredinţat la 17 ani o părticică din oţelul, din forţa ei, a stat ca un ostaş vrednic la postul său.

În luna ianuarie 1954, brigada utemistă a lui Alexandru Judea, de la hala de turnare, a fost declarată fruntaşă în întrecerile socialiste. De acum Judea începu să devină unul din cei mai vestiţi şefi de brigadă. Toţi maiştrii şi cei mai bătrîni oţelari pomeneau cu respect numele „puştiului de la Gruilung".

De atunci a mai trecut un timp. Brigada utemistă fruntaşă în întrecerile socialiste a lui Judea, deşi nu mai e formată din băieţii de la început, e vestită şi iese totdeauna prima. În cinstea lui 1 Mai, brigada lui a depăşit norma cu 44 la sută, devenind ca de obicei prima brigadă pe hala de turnare. Salariul lui Judea pe luna februarie, de pildă, a fost de 1.800 lei.

Acum în brigada lui sînt cîţiva tineri noi. Încă de anul trecut şi-au luat zborul de la el, Albu Păun şi Mircea Joiţă. Sînt şefi de brigadă. Şi în curînd din brigăzile lor vor ieşi alţi şefi de brigadă. Aceştia sînt urmaşii lui Judea.

Ascultaţi ce s-a petrecut în august anul trecut. A fost chemat la Bucureşti pentru a fi decorat.

...Intrase într-o sală mare, luminoasă, unde erau conducătorii partidului şi guvernului. În sală mai erau şi mulţi alţi oameni. Deodată auzi strigat numele lui. Făcu cei cîţiva paşi, copleşit de emoţie. Işi mai aduce bine aminte cum i s-a strîns mîna, cum a fost felicitat şi i s-a prins ceva pe piept.

Numai cînd a ieşit pe stradă, unde un vînt uşor i-a uscat fruntea îmbrobonată, a avut curaj să se uite la piept, la pieptul lui de 18 ani, pe care strălucea Ordinul Muncii cl. III-a.

Curînd după aceasta a plecat în concediu acasă. S-a dat jos din tren la Drăgeşti, a parcurs repede cei 2 km. şi-a urcat într-o răsuflare dealul. Sus, l-a întîmpinat bătrînul stejar. În vale, străjuite de cele două Crişuri, străluceau în bătaia soarelui acoperişurile căsuţelor din Gruilung.

Judea stătu cîteva clipe în locul unde cu ani în urmă era loc de odihnă numai pentru grof şi de unde cu 4 ani în urmă privise în semn de rămas bun satul natal. Stejarul cel bătrîn rămăsese tot aşa, ca un moşneag sprijinit într-o bîtă noduroasă. Dar el?

Şi-a îndreptat decoraţia de pe piept şi s-a repezit în iureş spre sat.

Asta e drumul lui Alexandru Judea.

Un cutezător

In uriaşele secţii ale combinatului poţi întîlni numeroşi tineri ingineri. Unii şi-au făcut studiile în institutele din ţara noastră, alţii în institute din Uniunea Sovietică. Mulţi dintre ei, s-au remarcat acum ca ingineri pricepuţi şi talentaţi.

La secţia laminoare, am făcut cunoştinţă cu un tînăr de statură mijlocie, slab şi cu o faţă de copil. Cînd am aflat că e viitor inginer m-am uitat mirat la tînărul căruia greu i-ai putea da 23 de ani.

Utemistul Savu Constantin şi-a făcut studiile la Politehnica din Bucureşti. E proaspăt venit în „Cetatea de foc". Abia anul trecut a terminat cursurile facultăţii şi din octombrie e la uzină.

Încă de mult, cînd împreună cu prietenii hoinărea prin uzina uriaşă, inima lui Savu a rămas în „secţia şerpilor roşii". Privea fermecat fuga nebună a panglicilor de oţel aici, la secţia laminoare.

Aşa că după ce a terminat liceul, ţinta lui a fost aceea de a se înscrie la Facultatea metalurgică, specialitatea laminoare. Cei patru ani de studenţie au trecut parcă în zbor. Savu a învăţat bine la facultate, a fost bursier.

Şi iată-l pe vechiul îndrăgostit al „şerpilor roşii" din copilărie, absolvent al Institutului Politehnic.

L-am rugat să ne arate şi locul lui de muncă. În mijlocul mormanelor de drugi şi table laminate din secţie, ne-a arătat un mic atelier.

Este atelierul de ghidaje, care e compus din 11 muncitori. Inainte, acest atelier n-a avut ca şef, un inginer. Atelierul asigură armătura cilindrilor, dălţile de ghidaje şi fălcile la laminoare.

Savu Constantin a vorbit cu atîta însufleţire despre acest mic atelier, încît ne-a convins pe deplin că este cea mai importantă verigă din uriaşa secţie de laminoare sau cum se numeşte a „şerpilor roşii". Ne-a mai spus, că el deocamdată face un fel de practică, trecînd dintr-un sector în altul al procesului de producţie. Şi ca viitor inginer, care acum cîteva luni era încă pe băncile facultăţii, postul de şef al micului atelier de ghidaje e totuşi ceva.

Din vorbă, în vorbă, iată am ajuns la laminoarele reversibile, pentru laminarea şinelor de căi ferate, cea mai uriaşă piesă a secţiei.

— E cam veche maşina asta — zice Savu. Se poate însă moderniza şi va fi un laminor perfect. Anul acesta îmi voi da examenul de stat. Imi susţin diploma tocmai în problema modernizării acestui laminor. Lucrarea mea va fi intitulată: „Modernizarea laminoarelor reversibile, în specificul laminării şinelor de căi ferate".

Şi-n timp ce tînărul absolvent ne explica că munceşte nopţi de-a rîndul la voluminoasa lucrare care va cuprinde peste 100 de pagini, planşe şi calcule complicate, prin aplicarea cărora se vor face mari economii, se va mări productivitatea muncii, se va îmbunătăţi calitatea şi se va uşura munca, am observat în ochii lui un licăr de o neobişnuită strălucire.

Ne-am uitat la faţa cu trăsături de copil a inginerului de mîine, de 23 de ani, pe care acum 6 luni, îl mai puteai întîlni la Politehnica din Bucureşti şi, care azi conduce modestul atelier de ghidaje. Acest om vrea să execute o lucrare de asemenea proporţii, modernizarea laminoarelor reversibile, vechi de cînd e uzina, şi am înţeles acel licăr de foc din ochii lui. Asemenea licăre nu pot avea decît vulturii, stăpîni ai împărăţiei crestelor pleşuve, cînd se avîntă în înălţimi, ori acea armată de tehnicieni crescuţi în şcoala noastră nouă, creată de partid, căreia îi putem spune pe bună dreptate, generaţie de cutezători.

Inimi înflăcărate

— Ca să cîştigi steagul de brigadă fruntaşă pe combinat, spune utemistul Iosif Kungl, nu-i atît de greu cum s-ar crede. Vorba este să reuşeşti să-l ţii mai multă vreme. Noi îl avem de aproape cinci luni, dar acum mi se pare, o să fim nevoiţi să-l trecem altora.

Auzindu-l cum vorbeşte, strungarii din brigada lui se încruntă şi nu le trece supărarea nici atunci cînd îşi dau seama că Iosif caută doar să-i înfierbînte.

— Glume din astea nu-şi au rostul, zic ei.

Iosif Kungl îşi îndreaptă privirile spre fâşia de brocart roşie cu slove aurite şi apoi le răspunde:

— O să vedem pînă la urmă dacă sînteţi tot aşa de ambiţioşi.

Pentru steagul acesta se poartă în combinat o întrecere de ani de zile. Brigăzile toate, cînd se vesteşte sfîrşitul unei luni, trăiesc clipe de emoţie şi neastîmpăr. Mulţi tineri dau buzna la comitetul de întreprindere cerînd să li se răspundă pe loc care din ei va ieşi cu obraz cinstit din şedinţa festivă.

— Nu se ştie încă pînă acum, răspund cei asaltaţi.

— Bine, nu se ştie precis, dar se bănuieşte poate, insistă unii.

— Aşteptaţi pînă încheie normatorii situaţiile.

— Dar ce-au făcut pînă astăzi normatorii?...

Sînt puţine brigăzi care au cîştigat steagul şi multe care au fost aproape de ţelul dorit. Cîteodată numai un singur procent a fost deajuns, să schimbe cumpăna. Aşa s-au petrecut faptele în luna cînd brigada utemistă „Filimon Sîrbu" a pierdut steagul după ce-l ţinuse un an şi jumătate. Mulţi încercaseră înainte să i-l smulgă, dar n-a fost chip.

— Degeaba vă avîntaţi, le spunea Ion Voina, conducătorul brigăzii, băieţii noştri au mîini de aur şi nu se lasă. Steagul aici a fost, aici rămîne.

A fost de ajuns ca într-o zi, numai Iosif Kun, membru al brigăzii să nu-şi vadă aşa cum trebuia de lucru ca steagul să treacă în păstrarea brigăzii „Ludovic Minschi", condusă de utemistul Nicolae Păvan.

— Deocamdată nu-i atît de rău, s-a consolat Ion Voina, steagul n-a ieşit încă de la secţia de modelărie.

— Dar a fost cît pe-aci s-o apuce spre secţia de forjă, i-a răspuns Păvan.

— Nu-ţi urca tu nasul pînă-n ceruri că nu se ştie ce aduce luna viitoare.

— Cine are ochi vede de pe acum ce-are să fie mai tîrziu.

Din ziua aceea, în secţia de modelărie, întrecerea a intrat pe un făgaş nou. Utemiştii lui Ion Voina s-au apucat să studieze metoda sovietică Voroşin de organizarea locului de muncă. În curînd au şi aplicat-o. Dar nici Păvan n-a stat cu mîinile în sîn. Şi-a adunat brigada şi au hotărît împreună să nu irosească o clipă şi să ţină evidenţa lucrului. Au cerut maistrului de secţie ca materialul să le fie adus din timp şi să-l aibă la îndemînă. Şi două luni la rînd, Voina a trebuit să se recunoască învins.

Între timp însă s-au ridicat strungarii lui Iosif Kungl şi-au cîştigat ei steagul. De atunci nu l-au cedat nimănui şi spun cu mîna pe inimă că nici n-o vor face. Nu se ştie însă care anume brigadă se va bucura la sfîrşitul lunei acesteia. Utemiştii de la laminoare susţin sus şi tare că ei vor fi aceia — unii, mi se pare, s-au fotografiat de pe acum pentru gazeta de perete. Oţelarii şi ei se gîndesc să nu lase pe alţii înainte.

Un lucru însă, mai presus de toate, merită să fie reţinut: utemiştii muncesc cu inimile înflăcărate.

Buletin de ştiri

☆ **Primul trimestru al anului** a însemnat pentru oamenii muncii din Combinatul Metalurgic Reşiţa, încheierea unei etape din bătălia acestui an. Producţia globală pe combinat a fost depăşită cu 103,4 la sută.

Iată cîteva secţii care au obţinut realizări frumoase. Secţia poduri şi-a realizat planul cu 118,5 la sută, hala nouă cu 114,6, motoare cu 113,6, laminoare cu 109 la sută, furnale cu 102,9, oţelărie „Siemens Martin" cu 101,7 la sută.

☆ **În cinstea zilei de 1 Mai,** muncitorii de la cuptoarele „Siemens Martin" şi-au sporit eforturile pentru a da patriei mai mult oţel de bună calitate.

Echipa de oţelari a tînărului comunist Ion Bădescu, care a dat în primul trimestru al anului, 7 şarje rapide, s-a angajat ca în cinstea lui 1 Mai să depăşească planul cu 5 la sută şi să dea 6 şarje rapide. Pînă în prezent ea şi-a depăşit planul în medie cu 10 la sută şi a elaborat 4 şarje rapide.

În cinstea zilei de 1 Mai echipa tînărului oţelar Adam Jemăneanu a dat cu 4 la sută mai mult oţel peste plan şi a elaborat 3 şarje rapide.

☆ **La hala de turnare a oţelăriei,** brigada utemistă a lui Alexandru Judea a ieşit iarăşi fruntaşă cu o depăşire a normei de 44,5 la sută.

Brigada utemistă a lui Marin Voicu şi-a depăşit norma în cinstea zilei de 1 Mai cu 44 la sută, iar cea a lui Gheorghe Nuţă cu 33 la sută.

Teatrul de stat din Reşiţa

Sub regimul de dominaţie al burgheziei şi moşierimii, muncitorii de la uzinele din Reşiţa n-au avut nicicînd posibilitatea să vizioneze un spectacol de teatru, ori să audieze un concert. Iată însă că în anii de democraţie populară în acest oraş a luat fiinţă un teatru de stat — focar de cultură — care desfăşoară o largă activitate. Piesele originale şi sovietice, cît şi cele din literatura clasică universală, stîrnesc interesul unui public tot mai numeros. Biletele ajung de se vînd cu două sau chiar trei zile înainte. In primul trimestru al anului în curs, Teatrul de stat din Reşiţa, a prezentat în localitate 47 de spectacole la care a întrunit un număr de 15.028 de spectatori.

Actorii teatrului ţin nemijlocit legătura cu echipele artistice cărora le dau tot sprijinul. Cele două echipe de satiră şi umor din cadrul Combinatului metalurgic Reşiţa au putut astfel atinge un nivel pe măsura cerinţelor publicului. De curînd ele s-au unit şi au format un ansamblu de estradă.

Fruntaşi în muncă şi în sport

In toamna anului trecut, Cupa R.P.R. la fotbal a fost cîştigată de o echipă care activează în divizia B., Metalul—Reşiţa. Sportivii din ţara noastră au văzut cum unele din cele mai puternice echipe din categoria A. au părăsit terenul învinse. Reşiţenii au dovedit atunci o îndîrjire şi hotărîre rar întîlnită de a cîştiga.

Pe jucătorii care ne-au entuziasmat atunci i-am întîlnit acum muncind în uzină, laolaltă cu tovarăşii lor care-i preţuiesc mult, dar totodată le cer să depună eforturi şi mai mari pentru a promova în divizia A. Valentin Teodorescu, căpitanul echipei, lucrează ca inginer în laboratorul chimic, iar extremul Ştefan Seleş, cel care le-a băgat două goluri dinamoviştilor e lăcătuş la oţelărie. Halful Ştefan Apro e strungar într-o brigadă de la turnătoria de cilindri. Utemistul Eugen Potoceanu, portarul, e unul dintre primii fruntaşi în producţie din combinat.

Tineri fruntaşi ai „Cetăţii de foc"

Inginerul ŞT. DEMENY, este un tînăr utemist care şi-a făcut studiile la Sverdlovsc. Acum el este şeful secţiei de refacere a cuptoarelor Siemens Martin. Colectivul condus de el a realizat inovaţia: introducerea unui nou tip de injector pentru încălzitul cuptoarelor, prin care se reduce cu mult consumul specific de combustibil.

Utemista ANNA NEDIN, este una dintre cele mai harnice bobinatoare de la secţia maşini electrice. Ea a terminat abia anul trecut şcoala profesională. Avînd o bună calificare, Anna Nedin, îşi depăşeşte norma cu 40—50 la sută. De curînd a devenit fruntaşă.

Furnalistul PETRU BAHR, este un alt tînăr absolvent al şcolii profesionale. El s-a remarcat repede ca muncitor harnic şi furnalist priceput. De aceea, a fost avansat ca ajutor maistru topitor.

Utemistul PETRU BUCEAC e laminorist. El lucrează la bandaje şi îşi dă toată silinţa să contribuie la lupta pe care o duce echipa din care face parte pentru a da cît mai multe laminate patriei. Echipa din care face parte Petru Buceac şi-a depăşit planul pe luna trecută cu 7 la sută.

In Lunca Pomostului

Intr-o familie ca multe altele

Cînd se întoarce de la uzină, comunistul Ion Moritz, brigadier în secţia 2410, îi place să-şi scoată un scaun pe veranda de piatră unde rămîne să privească oraşul nou ce a răsărit aici în ultimii ani şi dealurile care se pierd în negura depărtărilor. Uneori îşi cheamă fetiţele, le joacă pe genunchi şi le spune poveşti.

— Mie spune-mi-o pe-aceea cu ursul, lupul şi vulpea, se roagă Eugenia.

— Mie pe-aceea cu pasărea de piatră, zice Elisabeta.

Alteori îşi ia singur o carte din raft şi se apucă să citească. Biblioteca lui nu e mare, dar cuprinde o serie de cărţi interesante pe care, după ce le-a parcurs odată, se simte îndemnat ca unele să le ia de la început. Aşa i s-a întîmplat cu romanul lui Gorki „Mama" şi cu „Atelierul de foc" de Boris Polevoi.

Duminica, după o săptămînă de muncă încordată, brigadierul e dornic de petrecere şi de voie bună. Işi vizitează prietenii sau primeşte musafiri. În asemenea situaţii nevastă-sa, Ana, se arată a fi o gospodină fără pereche. Cu o seară înainte, sîmbăta, brigadierul vine acasă încărcat cu cumpărături şi-i spune soţiei zîmbind:

— Caută şi arată-le ce poţi.

Femeia se apucă de gătit, iar dînsul în vremea aceasta aranjează unele lucruri prin odăi — poartă mai ales grija florilor — şi scoate cutia de şah la vedere.

— Mîine, orice s-ar spune, îl bat de cinci ori pe Dumitru Mandric, îi strigă Anei voios. Ai să vezi.

— Bine, numai să te ţii de cuvînt.

Cînd se întîmplă ca prietenii să bată la uşa apartamentului care i-a fost dat în folosinţă într-unul din blocurile din Lunca Pomostului, Ana şi soţul ei le deschid uşa cu bucurie. Odată adunaţi cu toţii încing discuţii înflăcărate despre munca lor în uzină, despre echipa de fotbal şi despre teatru. Brigadierul a fost prezent la multe spectacole şi şi-a format păreri despre jocul actorului şi importanţa pieselor.

Lui îi plac în deosebi comediile, iar monteorului Dumitru Mandric dramele. Fiecare îşi susţine preferinţa cu înflăcărare şi nu se dă bătut.

— Şi unele şi altele sînt la fel de frumoase, le aruncă Ana, zîmbind, ca să-i potolească. Dînsa se simte atrasă mai cu seamă spre cinematograf.

Ion Moritz iubeşte viaţa cu pasiune, dar nu uită niciodată anii de demult, aşa cum s-au scurs ei, plini de amărăciune, durere şi chin. A crescut la uşi străine, fără adăpost şi înţelegere. Tatăl lui, muncitor laminorist aici la Reşiţa, a pierit într-un accident groaznic şi mamă-sa, oricît a încercat să le-ndulcească zilele cu lea pe care-o primea pentru diferite mun la tot felul de stăpîni, n-a reuşit. Băi ţii ei au trebuit să plece-n lume să-şi cî tige pîinea. Au fost pe rînd argaţi, sal hori, zugravi şi iarăşi argaţi. Pînă urmă au nimerit într-un orfelinat. abia după eliberarea patriei s-au put întoarce iarăşi la Reşiţa. Ion şi sora au intrat în uzină — acesta fusese sul lor din totdeauna — iar fratele mic a plecat să se facă ofiţer.

Astăzi, Ion Moritz conduce o brigadă utemişti — toţi băieţi harnici şi pricep în meserie. Brigadierul le poartă recun tinţă că nu-l fac de ruşine în secţie caută să şi-i apropie. Anul acesta, iarnă, s-a sfătuit cu utemista Margare Arvay care face parte din lotul repub can de schi de juniori şi a organizat excursie pe munte.

— Toată lumea trebuie să înveţe schieze, le-a spus celor din brigadă. însuraţi să facă bine să-şi ia şi neveste Duminică, echipaţi, cu schiurile la spina şi cu provizie în rucsacuri au porni spre munte cîntînd. Au avut o zi mi nată. Margareta Arvay a răguşit dîndu sfaturi, dar a izbutit să-i facă să nu n cadă tot la doi metri. Pînă la urmă m au prins gustul pîrtiei şi au propus se continue şirul excursiilor. Ana a f atît de veselă încît zile de-a rîndul i-a vorbit bărbatului decît despre be vitezei.

Fetiţele lui Ion Moritz n-au ajuns î la vîrsta de şcoală şi de aceea cer me tatălui să le salte pe umăr şi să le sco afară, pe stradă, la soare. El rîde şi supune. Uneori, Ana merge cu fetiţele uzină. Cînd le vede apărînd, tatăl opreşte o clipă din lucru şi le zîmbe Îi pare bine că soţia şi copiii lui se s legaţi ca şi el de uzină. Prietenii lor, toţii muncesc aici.

— Ana, draga mea, i-a spus el de rînd, o să ne facem vreme cîteod după-amiază, să mergem să facem sp Spune vii? Uite, te roagă toată briga

Ana a rîs şi a înclinat din cap.

PE SCURT...

● Pe vremuri, Lunca Pomostului era un cîmp unde păşteau vacile, ori unde copiii loveau cu sete mingea de fotbal. In anii puterii populare, în Lunca Pomostului s-a înălţat o nouă Reşiţă.

● În locul cîmpului de odinioară în Lunca Pomostului se înalţă azi 44 blocuri muncitoreşti moderne, confortabile.

● Cele 44 blocuri muncitoreşti cuprind un număr de 793 apartamente în care locuiesc 2744 oameni ai muncii.

● În afară de blocuri, au fost date în folosinţă un cămin muncitoresc cu 800 locuri, o creşă şi un cămin de zi.

● De asemenea în Lunca Pomostului se găseşte una din cele mai mari şcoli profesionale din ţară. In minunata clădire a şcolii profesionale învaţă 1500 de elevi.

● Luna trecută în Lunca Pomostului a fost dat în folosinţă muncitorilor „Cetăţii de foc" un nou bloc muncitoresc.

● Încă în cursul acestui an se vor mai da în folosinţă un cămin muncitoresc şi alte trei blocuri. Lună de lună se înalţă Reşiţa nouă în Lunca Pomostului.

Pagină redactată de:
ŞTEFAN HALMOŞ şi FANUŞ NEAGU

Ilustraţii:
A. CALISTRAT şi RADU COSTIN

Din experienţa comitetelor raionale şi orăşeneşti U. T. M.

La seminarul propagandiştilor

În acest an, organizaţia mi-a încredinţat o sarcină de mare răspundere — aceea de a conduce seminarul permanent pentru propagandiştii cursului seral U.T.M. de pe lîngă comitetul raional U.T.M., V. I. Lenin din Capitală.

În programul nostru figurau, în afara lecţiilor şi seminariilor, vizionări de expoziţii, filme, referate metodice ţinute de propagandişti etc. Cu toate acestea, din vina mea şi a comitetului raional, pînă la începutul lunii ianuarie, respectiv în cursul a 7 seminarii, noi nu am reuşit decît să-i pregătim pe propagandişti pentru lecţia curentă care urma să fie ţinută în cercuri, să vizităm o expoziţie şi să vizionăm un film.

Analizînd împreună cu secţia de propagandă şi agitaţie a comitetului raional activitatea depusă ne-am dat seama că seminarul nostru constituia un fel de dădăceală a propagandiştilor şi nici de cum o şcoală de măiestrie propagandistică, un prilej de lărgire a orizontului lor ideologic şi cultural.

Preocupaţi de acest lucru, am luat iniţiativa de a îmbunătăţi programul seminariilor, de a-i lărgi cadrul pentru a da posibilitate propagandiştilor să-şi îmbogăţească cunoştinţele lor politice şi ideologice.

Astfel începînd cu lecţia a VIII-a în programul fiecărui seminar figurează o scurtă informare politică. Această informare este ţinută de propagandişti. La început erau numiţi de mine, ulterior au început să se ofere voluntar. Această metodă noi am început s-o aplicăm şi în cercuri.

Al doilea punct al programului nostru îl constituie consultaţiile. În cadrul acestor consultaţii, propagandiştii au posibilitatea să lămurească o serie întreagă de probleme teoretice şi practice, precum şi noţiunile neclare, legate de lecţia pe care o aveau de studiat. Trebuie să mărturisesc că deşi am avut la început oarecare rezerve faţă de această metodă, astăzi rezultatele bune obţinute, ne-au convins că este o formă foarte bună de creştere a propagandiştilor. În cadrul celor 5 seminarii, la care s-au ţinut consultaţii, s-au ridicat probleme foarte interesante şi la un nivel teoretic înalt, a căror dezbatere a dus la discuţii vii.

Astfel de exemplu la seminarul cu tema „Politica P.M.R. de industrializare a ţării", s-au ridicat problemele: cum acţionează legea economică fundamentală a socialismului în ţara noastră în condiţiile existenţei celor trei sectoare, sau cum se reflectă legea economică fundamentală a capitalismului în politica economică a S.U.A.

La seminarul cu tema „Lupta P.M.R. pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare" — s-a ridicat problema: de ce ţăranul mijlocaş este figura centrală a satului nostru. Iniţial am dat eu răspunsurile la problemele ridicate, ulterior însă am considerat că ar fi mai interesant să le pun în discuţia întregului seminar, şi într-adevăr această metodă s-a dovedit mai bună; ea duce la dezbateri vii în cadrul seminarului, pe care bineînţeles le orientam, iar la sfîrşit trăgeam concluziile necesare.

După consultaţii urmează seminarizarea problemei pentru care propagandiştii au avut sarcina să se pregătească, la care caut să se discute îndeosebi acele probleme care nu au fost atinse în cadrul consultaţiilor. De asemenea aci, caut să leg problemele teoretice de activitatea practică a propagandiştilor. Astfel la seminarul cu tema „Dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraş şi sat", s-a discutat pe larg despre felul în care muncesc tinerii din comerţul de stat şi cooperatist şi cum pot contribui la dezvoltarea schimbului de mărfuri tinerii din fabrici şi uzine.

La un alt seminar, s-a discutat felul în care învăţămîntul politic contribuie la dezvoltarea în rîndul tinerilor a unei atitudini noi faţă de muncă. Cu acest prilej, tov. Cahane Eva, propagandista cursului seral de la întreprinderea „Fraga" a arătat un exemplu concret de modul în care învăţămîntul politic a ajutat pe un tovarăş să devină fruntaş în producţie. După epuizarea problemelor propuse pentru seminar, trecem la expunerea lecţiei următoare, nu sub forma cuvîntului introductiv, ci sub forma unei lecţii cu un conţinut de idei mai bogat, la un nivel teoretic înalt şi care contribuie la lărgirea orizontului propagandiştilor, la adîncirea cunoştinţelor lor ideologice şi politice. Astfel, lecţiile „Dezvoltarea proporţională a tuturor ramurilor economiei naţionale" şi „Lupta P.M.R. pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare" au fost ţinute de către o tovarăşă, asistentă la Facultatea de filozofie. În cadrul acestor lecţii au fost expuse pe larg atît tezele clasicilor marxism-leninismului în legătură cu aceste probleme, cît şi aplicarea lor în condiţiile ţării noastre. Aceasta a permis ca în următoarele 2 lecţii să înlocuim cuvîntul introductiv cu alte forme — şi anume: în primul caz — un tovarăş asistent de la Facultatea de fizică a vorbit despre „Folosirea energiei atomice în scopuri paşnice", iar la lecţia următoare, tov. Stroe Spiridon — propagandistul cursului seral de la întreprinderea „Steagul Roşu" — a ţinut un referat intitulat: „Cum leg problemele teoretice de activitatea în producţie", după care au urmat discuţii.

La 6 lecţii — desfăşurate după acest program, putem spune că nivelul seminariilor a crescut — datorită faptului că a crescut interesul propagandiştilor pentru seminar. Discuţiile sînt astăzi mai vii, mai interesante; la aceste discuţii participă azi un număr mare de tovarăşi.

Printre tovarăşii care iau parte regulat la discuţii, care ridică probleme interesante şi al căror nivel a crescut sînt tov. Dincă Ion, Stroe Spiridon, Enache Nicolae, Drăgan Costache şi alţii. În mod special se pot remarca eforturile depuse de tov. Enache Nicolae, propagandistul unuia dintre cursurile serale, care n-a lipsit la nici un seminar şi care participă activ la discuţii. În cadrul acestor seminarii, noi am acordat o atenţie mare conţinutului politic şi ideologic al lecţiilor, consultaţiilor, convorbirilor. Trebuie să spun însă că munca noastră a fost într-o anumită măsură totuşi unilaterală. Noi n-am reuşit încă să îmbogăţim programul seminariilor propagandiştilor în aşa fel încît să organizăm un bogat schimb de experienţă între propagandişti.

Pînă la sfîrşitul anului ne-am propus să ţinem în afara seminariilor şi consultaţiilor o expunere în legătură cu statul democrat-popular şi funcţiile sale, un referat cu tema: cum mă pregătesc pentru închiderea cursului seral. De asemenea ne-am propus să ţinem 4 consultaţii în afara programului obişnuit cu următoarele teme: Crearea P.C.R. şi lupta sa pentru zdrobirea regimului burghezo-moşieresc din ţara noastră, Construirea şi dezvoltarea industriei socialiste în R.P.R., Lupta P.M.R. pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi pentru transformarea socialistă a agriculturii, P.M.R. conducătorul organizaţiei revoluţionare de tineret din ţara noastră. Aceste consultaţii vor fi un prilej de recapitulare a materiei şi vor ajuta propagandiştilor să se pregătească în bune condiţiuni pentru închiderea cursurilor serale.

Acum spre sfîrşitul anului de învăţămînt politic îmi dau seama că noi am fi putut face mult mai mult pentru continua calificare a propagandiştilor.

Experienţa mea de pînă acum mi-a dovedit că seminarul de instruire a propagandiştilor îşi îndeplineşte rolul său, numai în cazul cînd sînt eliminate şabloanele, cînd la el participă în mod activ toţi propagandiştii.

FEINBERG ZENAIDA

INFORMAŢIE

Vineri seara, a părăsit Capitala plecînd spre Sofia o delegaţie de medici condusă de dr. Florica Vasilescu, locţiitor al ministrului Sănătăţii. Din delegaţie fac parte: prof. dr. Gh. Lupaşcu, membru corespondent al Academiei R.P.R., dr. Pompiliu Zgîndăr şi dr. Veronica Corijescu.

Membrii delegaţiei vor face în R. P. Bulgaria un schimb de experienţă în domeniul muncii sanitare.

(Agerpres)

Creşterea şi îngrijirea animalelor preocupă îndeaproape pe membrii gospodăriei agricole colective „Dimitrov" din comuna Cuza Vodă, raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti. In fotografie: Ciobanul colectivei, Anghel Tunsu, adăpînd oile la cîmp.

Salutăm din toată inima Conferinţa de la Leipzig

Oamenii muncii din ţara noastră salută cu bucurie iniţiativa convocării Conferinţei de la Leipzig a oamenilor muncii şi a sindicatelor din ţările Europei, unde reprezentanţii cei mai autorizaţi ai maselor muncitoare de pe întregul nostru continent îşi vor uni glasurile împotriva reînvierii militarismului german şi pregătirilor unui război atomic, pentru securitate colectivă, pentru prietenie între popoare şi pace.

Prin telegrame adresate Comitetului de organizare a conferinţei şi prin mitinguri în întreprinderi, oamenii muncii din ţara noastră salută şi susţin cu căldură organizarea conferinţei, exprimîndu-şi încrederea în succesul deplin al lucrărilor ei.

„In numele tuturor minerilor din R.P.R. — se scrie în telegrama adresată Comitetului de organizare de către C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria cărbunelui — sprijinim organizarea Conferinţei reprezentanţilor oamenilor muncii şi sindicatelor din Europa împotriva remilitarizării Germaniei occidentale şi înfăptuirii acordurilor de la Paris".

Telegrame de salut adresate Comitetului de organizare al Conferinţei de la Leipzig au mai trimis de asemenea C. C. al Sindicatului muncitorilor din industria alimentară, C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli, C.C. al Sindicatului muncitorilor din învăţămînt.

Telegrame de salut prin care-şi manifestă adeziunea lor faţă de Conferinţa muncitorilor şi a sindicatelor din ţările Europei, au mai transmis colectivele întreprinderilor „Ianoş Herbac" din Cluj, Combinatul metalurgic Reşiţa, Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" Hunedoara, fabrica de mobilă „Măgura Codlei", „Steagul Roşu" din Bucureşti şi alte intreprinderi din ţară.

Dezvelirea statuii lui Ernst Thälmann la Oraşul Stalin

ORAŞUL STALIN 16 (Agerpres). — Sîmbătă după amiază a avut loc la Oraşul Stalin dezvelirea statuii lui Ernst Thälmann, unul din conducătorii Partidului Comunist din Germania, asasinat de hitlerişti în anul 1944.

Mii de muncitori ai uzinei Ernst Thälmann s-au adunat după ieşirea din schimb în curtea întreprinderii, în jurul statuii. Aici a avut loc un mare miting la care au participat tov. ing. Al. Ivancenco, locţiitor al ministrului Industriei Metalurgice şi a Construcţiilor de Maşini, Gheorghe Augustin, prim secretar al comitetului regional de partid Stalin, Vasile Lixandru, preşedintele sfatului popular regional Stalin, Virgil Actarian, directorul uzinelor de tractoare Ernst Thälmann şi alţii.

Printre oaspeţi se afla ambasadorul R. D. Germane în R.P.R. Werner Eggerath.

Note de lectură

Sub hainele „civilizaţiei" străine*)

In oraşelul Grünwiesel din Germania de sud se petreceau într-o vreme lucruri ciudate. Viaţa acelei aşezări asemănătoare cu mii de alte burguri feudale compuse din cîteva căsuţe încremenite din timpurile evului mediu, a decurs pînă la un timp în modul cel mai liniştit posibil. Principalele discuţii erau purtate totdeauna în jurul mincinurilor servite la masa pastorului, a primarului sau a doctorului. Dar iată că într-o zi a venit în oraşel un străin şi, odată cu acesta, tihna onorabililor cetăţeni s-a risipit ca fumul unei ţigări.

Toţi se grăbeau să comenteze atitudinea străinului care trăia retras şi pe seama căruia se spuneau vorbe pline de bănuială. Dar mare a fost mirarea celor din Grünwiesel cînd străinul a adus în oraşel un tînăr care vorbea o limbă neînţeleasă şi pe care a început să-l educe bătîndu-l crunt cu biciul. La intervenţia primarului, menită să potolească pasiunea pedagogică crudă a străinului, acesta i-a dat a înţelege că educaţia, chiar aspră, făcută nepotului său, dă roade şi că în curînd îl va prezenta societăţii. Să fi văzut atunci ce fierbere a început în oraşel, cu ce grijă îşi dăscăleau cucoanele fiicele de măritat, învăţîndu-le cum să se poarte cu graţie în faţa eventualului ginere.

Şi eventualul ginere n-a întîrziat să-şi facă apariţia şi să uimească „lingoşorul" prin manierele sale, sau mai bine zis, prin lipsa sa de maniere. Obişnuia să se tolănească pe scaune şi canapele în aşa fel, încît dacă ţinea cîte un pahar în mînă, vărsa tot. Stingea lumînările cu degetele, la masă îşi punea picioarele pe masă, ţipa, se strîmba, bătea cu pumnul în masă, urla, dansa în mijlocul salonului, îşi smulgea hainele de pe el... Cu toate acestea, oamenii din Grünwiesel erau încîntaţi de el. Exclamau: „Ce minunat, ce tînăr manierat!". Şi toţi îl imitau. Toate aceste lucruri au fost, erau — îşi explicau oamenii — semne ale adevăratei culturi şi dacă cei prezenţi n-ar fi deschis bine ochii, ar fi văzut pretutindeni aceeaşi manieră a străinului. „Tînărul englez" era tot mai admirat, iar imitatorii lui se înmulţeau văzînd cu ochii.

„Pînă atunci, tineretul din Grünwiesel dispreţuia grosolănia şi vulgaritatea. Acum însă, cîntau cu toţii tot felul de cîntece neruşinate, pufăiau din nişte pipe imense şi frecventau circiumele cele mai dezgustătoare; ba îşi mai cumpărau — deşi vedeau foarte bine — ochelari cu sticle uriaşe, pe care-i puneau pe nas. Acum tinerii nici nu mai dansau decît ceea ce se cheamă un dans englezesc..."

Cum au putut tinerii din Grünwiesel să socotească drept frumoase asemenea apucături şi mai ales să le adopte? Aceasta este ciudăţenia cea mai mare. Există totuşi şi aici o explicaţie. Tinerii au socotit că obiceiurile nepotului meritau să fie imitate fiindcă era străin şi de bună seamă, ziceau ei, străinii — şi mai ales englezii — ştiu mai bine decît noi cum trebuie să se poarte, chiar dacă la prima vedere purtările lor par vulgare. Cine ştie cît ar fi continuat ei să-l maimuţărească pe „tînărul englez" şi unde ar fi ajuns cu aceasta, dacă nu s-ar fi descoperit că „distinsul domn" era o maimuţă în sensul cel mai propriu al cuvîntului. Se poate înţelege de aici că numai faptul că a fi fost întitulat străin, la ferit pe „nepot" de privirile iscoditoare ale celor din jur şi l-a apărat atîta vreme de demascare.

Iată dar cum povestirea „Tînărul englez" scrisă acum mai bine de 130 de ani cu mult talent satiric de scriitorul clasic german Wilhelm Hauff (1802—1827), răspunde unor întrebări care mai sînt actuale şi azi, îşi îndeplineşte şi acum rolul de a ironiza pe acei tineri care sînt în stare să adopte cele mai ridicole şi caraghioase obiceiuri şi mode numai pentru că ar fi străine, engleze, americane, franţuzeşti. Cosmopoliţii care încearcă să umească şi azi lumea, de pildă prin imitarea „ultimei mode" din occident arborind haine ce nu se deosebesc mult de cele ale „tînărului englez", nu se dovedesc a fi mai presus decît acele personaje ale povestirii lui Hauff, care adoptă fără rezerve apucăturile „distinsului străin".

Acestora ar fi bine să le amintim sfîrşitul povestirii lui Hauff în care se vede că maimuţa ce a provocat mirarea celor din Grünwiesel, a fost depusă pînă la urmă la muzeul de istorie naturală, soartă pe care ei nu au de ce s-o invidieze.

MIRCEA ANDREI

*) Wilhelm Hauff: „Tînărul englez" — Editura Tineretului.

IN INTIMPINAREA ANIVERSĂRII NAŞTERII LUI V. I. LENIN

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Cu prilejul aniversării a 85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin, ieri la orele 14,00 în sala de şedinţe a comitetului raional ARLUS din Cluj, a avut loc deschiderea expoziţiei „Aspecte din viaţa şi activitatea lui V. I. Lenin".

La deschiderea expoziţiei au fost de faţă reprezentanţi ai instituţiilor şi întreprinderilor din oraşul Cluj, care după ce au ascultat cuvîntarea tovarăşului Ion Moraru, secretar al comitetului regional ARLUS, despre viaţa şi lupta lui Lenin, au vizitat expoziţia.

Expoziţia cuprinde panouri cu fotografii care oglindesc lupta desfăşurată de marele geniu al proletariatului V. I. Lenin, pentru crearea partidului de tip nou, pentru victoria revoluţiei socialiste, pentru crearea statului sovietic.

Printre fotografiile expuse întîlnim cunoscutele picturi şi desene care îl înfăţişează pe Lenin printre delegaţii celui de al III-lea Congres al Comsomolului, Lenin vorbind poporului despre revoluţie, despre puterea sovietică.

De asemenea, în expoziţie sînt fotografii care îi înfăţişează pe Lenin şi Stalin participînd împreună la diferite acţiuni.

Expoziţia mai cuprinde operele lui Lenin editate în limba rusă, romînă şi maghiară expuse într-un stand de cărţi.

★

IAŞI (de la corespondentul nostru). — In regiunea Iaşi, în fabrici, şcoli şi la sate au loc zilele acestea adunări consacrate aniversării lui V. I. Lenin, întemeietorul partidului comunist şi al statului sovietic. In oraşul Iaşi, la întreprinderile Moldova tricotaj, Textila Roşie, Complexul C.F.R. Socola, Trustul regional de construcţii, întreprinderea regională de transport şi altele, lectorii comitetului regional şi orăşenesc de partid, au făcut expuneri cu tema: „Lenin, marele geniu al omenirii progresiste".

Adunări consacrate aniversării a 85 de ani de la naşterea lui Lenin au avut loc şi la sate. Ţăranii muncitori din comuna Bălţaţi raionul Tg. Frumos, au ascultat zilele trecute expunerea: „Cea de a 85 aniversare a naşterii lui V. I. Lenin".

Opere ale scriitorilor sovietici închinate marelui Lenin apărute în limba romînă

Printre nenumăratele opere ale scriitorilor sovietici închinate lui Vladimir Ilici Lenin, Editura Cartea Rusă a tipărit în traducere romînească o serie de lucrări în numeroase ediţii şi tiraje de masă.

Au apărut astfel romane, nuvele, schiţe, piese de teatru şi scenarii cinematografice avînd ca temă viaţa şi activitatea marelui Lenin, cărţi ce au cunoscut o largă popularitate în rîndul cititorilor noştri.

Romanul „Pîinea" de Alexei Tolstoi, de pildă, a apărut pînă în prezent în cinci ediţii însumînd 72.500 de exemplare, iar poemul „Vladimir Ilici Lenin" de Maiakovski, în traducerea poetului Cicerone Theodorescu, în două ediţii cu un tiraj de 13.000 exemplare.

Culegerea de „Poezii despre Lenin" scrise de cunoscuţi poeţi sovietici şi traduse de fruntaşi ai poeziei noastre, povestirea „Copilăria şi adolescenţa lui Lenin" de Krupskaia, poemul „Căsuţa din Suşenskoe" de Scipaciov, piesa „Familia" de Popov, scenariile „Lenin în 1918" şi „Apărarea Ţariţînului", albumul „V. I. Lenin — viaţa şi activitatea oglindite în plastică", schiţele „O vizită la Lenin" de Serafimovici, „În noaptea lui Octombrie" de Nikitin şi „La odihnă" de Aramilev — sînt numai cîteva din lucrările care au evocat cititorilor din ţara noastră viaţa şi activitatea marelui Lenin.

În cinstea celei de a 85-a aniversări a naşterii marelui conducător al clasei muncitoare, Vladimir Ilici Lenin, în Editura Cartea Rusă va apare volumul „Amintiri despre Lenin" scrise de cîţiva dintre apropiaţii săi tovarăşi de luptă.

Tirajul total al cărţilor închinate lui V. I. Lenin, apărute în Editura Cartea Rusă, se ridică la 226.500 exemplare.

(Agerpres)

Pe drumul arătat de marele Lenin

„Sarcina noastră este acum să trecem la cultivarea în comun a pămîntului, să trecem la marea gospodărie colectivă".

LENIN

Comuna Ianca, din raionul Brăila este o comună mare. Cîmpia întinsă şi mănoasă o înconjoară din toate părţile. Din cîmpie a dispărut în bună măsură un lucru care a caracterizat-o vreme îndelungată: haturile ce împărţeau întinderea într-un mozaic de culori, ca de altfel şi într-un mozaic de culturi şi recolte diferite. Acum altceva o caracterizează: din zori şi pînă-n seară, din primăvară pînă-n toamnă, alături de sutele de atelaje, tractoare puternice, pe roţi sau pe şenile, execută diferite lucrări agricole. Pe mari întinderi, haturile au fost întoarse de brazdele adînci trase de tractoare şi parcelele au fost unite în tarlale mari. Ici colo, loturi individuale, mici insule, par pierdute între marile tarlale.

Dar nu numai cîmpia şi-a schimbat înfăţişarea pe care a avut-o decenii de-a rîndul: însăşi comuna, oamenii. În mijlocul comunei, S.M.T.-ul Ianca, cu clădirile sale, cu maşinile sale, cu oamenii săi, pare un sîmbure de oţel din care cresc tarlalele largi şi recoltele bogate. In comună au fost create două gospodării colective şi două întovărăşiri. Munca în colectiv, pe tarlale întinse, uneşte acum sute de familii, atrăgînd satul pe un făgaş nou, spre socialism.

DRUM DE URCUŞ

Ianuarie 1952. In Ianca a luat fiinţă a doua gospodărie colectivă. 78 de familii ale ţăranilor muncitori au pornit pe drumul unei vieţi noi. In prima lor adunare, colectiviştii au dat gospodăriei colective, numele de „Drumul lui Lenin" în semn de recunoştinţă pentru cel ce a indicat drumul luminos al oamenilor muncii către bună stare şi fericire. An de an, numărul colectiviştilor a crescut: acum numărul familiilor de colectivişti a ajuns la 119. Dintre primele familii înscrise în gospodărie, 43 erau de ţărani mijlocaşi. In acest răstimp, suprafaţa de pămînt a gospodăriei colective a crescut de la 373 ha. la 626 ha., comasată într-o singură tarla. Gospodăria are acum peste 300 oi, 21 vaci, 17 boi, 26 cai şi un număr de tineret bovin şi cabalin. Grajdul gospodăriei şi remiza construite în acest an, de 90 metri lungime, pot adăposti 100 capete vite şi maşinile agricole ale gospodăriei.

Mai „veche" decît cea din satul Ianca, gospodăria colectivă din satul Perişoru — prima gospodărie înfiinţată în comuna Ianca — este şi mai puternică. Înfiinţată în 1951, gospodăria colectivă din satul Perişoru „a pornit la drum" cu 57 familii — care aduseseră în gospodărie 360 hectare de pămînt, 8 boi şi 5 cai. În cei aproape 5 ani, gospodăria şi-a întreit aproape numărul membrilor ajungînd la 163 familii avînd acum o suprafaţă de 1500 hectare de pămînt. Ultimii înscrişi, Mircea Soare şi Lina Gogoaşe au venit în gospodărie în toamna trecută. Gospodăria colectivă din Perişoru a devenit o puternică unitate agricolă socialistă care extinde mecanizarea lucrărilor agricole şi obţine an de an, producţii sporite. Acum ea şi-a creat o fermă zootehnică care cuprinde 34 cai, 58 boi, 25 vaci, 330 oi, 40 porci şi 26 stupi. Colectiviştii şi-au construit din resurse proprii un grajd pentru 100 de capete animale. Gospodăria are acum un autocamion „Molotov", cumpărat de curînd.

Pentru organizarea temeinică a producţiei agricole, pentru aplicarea în mod creator a agrotehnicii în vederea smulgerii unor recolte bogate pămîntului, gospodăria a fost ajutată de stat prin trimiterea unui inginer agronom.

Nu toţi ţăranii muncitori din comuna Ianca au fost convinşi să păşească pe drumul gospodăriei colective. Mulţi dintre ei însă au înţeles că munca cu maşinile, pe tarlale mari, duce la sporirea producţiei agricole. Comuniştii au condus perseverent munca de atragere treptată a ţăranilor muncitori către formele socialiste de producţie agricolă. De aceea mulţi ţărani muncitori s-au îndreptat către întovărăşirea agricolă, ca spre o formă mai simplă, accesibilă lor. Aşa au luat fiinţă în Ianca două întovărăşiri agricole.

Una dintre întovărăşiri reuneşte peste 500 de familii de ţărani muncitori care şi-au comasat în cîteva tarlale mari, 1724 hectare de pămînt arabil, adică aproape tot pămîntul pe care-l au. Haturile au fost desfiinţate, iar tractoarele S.M.T.-ului execută arăturile — lucrări agricole de bază — pe cea mai mare suprafaţă. Intovărăşiţii plătesc impozitele şi îşi predau cotele către stat cu toţii, laolaltă. Pentru conducerea muncii în mod operativ, întovărăşirea are un comitet compus din 9 oameni, fiecare dintre ei răspunzînd de un sector.

O a doua întovărăşire, în satul Perişoru cuprinde 47 familii de ţărani muncitori. De altfel în acest sat au rămas în afara gospodăriei colective şi întovărăşirii doar vreo 25 familii.

Nu a fost uşor lucru, crearea a două gospodării colective şi a două întovărăşiri agricole într-o comună. Munca de lămurire a ţăranilor muncitori s-a împletit cu lupta împotriva chiaburilor care căutau să împiedice acest pas important al ţăranilor muncitori spre o viaţă nouă, îmbelşugată, lipsită de exploatarea chiaburească. Drumul arătat de Lenin pentru ţărănimea muncitoare este un drum de urcuş spre culmi noi, spre viaţă îmbelşugată. Iar drumul de urcuş este mai greu decît cel de coborîş.

Lupta a fost grea, dar calea transformării socialiste a agriculturii a cucerit poziţii de seamă în comuna Ianca.

TRACTOARELE

„Dacă am putea să-i dăm mîine o sută de mii de tractoare din cele mai bune,... atunci ţăranul mijlocaş ar spune: „Eu sînt pentru comunie" (adică pentru comunism)" (Lenin).

În comuna Ianca, statul nostru democrat-popular a înfiinţat o staţiune de maşini şi tractoare, care să ajute pe ţăranii muncitori în mecanizarea lucrărilor agricole, în sporirea producţiei agricole. S.M.T.-ul este înzestrat cu principalele mijloace mecanizate pentru executarea diferitelor munci agricole.

In anul trecut, S.M.T.-ul a făcut cu maşinile toate arăturile pe terenurile gospodăriei colective din Perişoru. Tot la această gospodărie, S M.T.-ul a prăşit de două ori suprafaţa de 510 ha. însămînţată cu porumb. Deşi seceta a bîntuit prin părţile acelea, colectiviştii din Perişoru au recoltat în medie cîte 2000 kg. porumb la hectar. În toamna trecută, cu ajutorul S.M.T.-ului a fost însămînţat griul pe cele 352 hectare ale gospodăriei Colectiviştii din Perişoru preţuiesc ajutorul primit din partea S.M.T.-ului. Ei au contractat cu S.M.T.-ul efectuarea cu mijloace mecanizate a tot mai multe lucrări agricole. S.M.T.-ul va face la această gospodărie însămînţări de plante prăşitoare în culturi aşezate în pătrat, cu semănătoare speciale primite de curînd din U.R.S.S. Colectiviştii vor recolta griul cu una din cele 5 combine ale S.M.T.-ului şi vor executa tot cu mijloace mecanizate greblatul şi dezmiriştitul. In planul S.M.T.-ului se prevede de asemenea extinderea suprafeţelor prăşite mecanic.

Intovărăşirea agricolă din Ianca a primit şi ea sprijinul S.M.T.-ului. In toamna anului trecut, S.M.T.-ul a arat cele 417 hectare însămînţate cu griu şi rapiţă, iar în primăvara aceasta tractoarele S.M.T.-ului execută arături pe o suprafaţă însemnată.

Intre S.M.T. şi gospodăriile colective din comună s-a creat şi se întăreşte o strînsă legătură. S.M.T.-ul a ajutat gospodăriile colective din Ianca la întocmirea planului de producţie, la reparatul uneltelor agricole, la transporturi. Colectiviştii vin cu inima deschisă la S.M.T. De altfel mulţi mecanizatori sînt colectivişti. Brigada I-a de tractorişti care lucrează la gospodăria colectivă din Perişoru este compusă în întregime din colectivişti. Aproape 30 de colectivişti din această gospodărie lucrează în S.M.T.. Tinerii colectivişti îndrăgesc tehnica şi se îndreaptă spre S.M.T.

Pe baza dezvoltării industriei grele şi mai ales a industriei constructoare de maşini şi cu ajutorul Uniunii Sovietice, statul nostru pune din ce în ce mai mult la îndemîna ţăranilor muncitori, nu numai tractoare dar şi alte maşini agricole perfecţionate. Aducînd belşugul în casele celor ce le folosesc, ele au făcut ca o bună parte dintre ţăranii muncitori din Ianca să se pronunţe pentru munca în comun a pămîntului, cu mijloace mecanizate.

CĂTRE BELŞUG

Pămîntul ţăranilor muncitori din Ianca a fost întotdeauna rodnic. Rodnicia era însă ascunsă în sînul pămîntului ca o comoară pe care nu aveai cu ce s-o scoţi. Acum, această comoară este dezgropată după regulile ştiinţei, cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S.M T.-ului. De bogăţia pămîntului se bucură acum colectiviştii harnici.

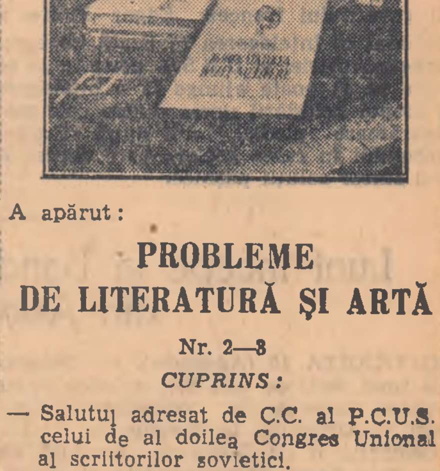
Inainte de a se înscrie în gospodăria „Drumul lui Lenin", Ghiţă Ionel avea două hectare de pămînt, dar gură pînzii n-a putut lega niciodată pe un an întreg. Fruntaş în muncă, Ghiţă Ionel a obţinut, în anul 1953 venituri frumoase. Aproape un vagon de produse a dus acasă în toamna acelui an. Cu mai mulţi membri în familie buni de muncă, foştii ţărani mijlocaşi Sandu Postrumă şi Stoica Nicu au dus la casele lor şi mai multe produse agricole decît Ghiţă Ionel.

In anul 1954 colectiviştii harnici din gospodăria colectivă din Perişoru au realizat şi ei venituri frumoase, nerămînînd în urma celor din Ianca. Costică Şontică a primit pentru zilele-muncă efectuate numai porumb peste un vagon. Aceasta este o răsplată bogată pentru munca cinstită, depusă cu suflet în sprijinul dezvoltării economice a gospodăriei, la care ţine ca la ochii din cap. Costică Şontică lucrează la ferma de porci a gospodăriei. De la scroafele de prăsilă pe care le îngrijeşte el a obţinut cu 100 purcei mai mult decît era prevăzut în plan. Aceasta i-a adus lui Costică Şontică un spor de zile-muncă şi pe baza lor, belşug în casă şi renumele de bun îngrijitor de porci. Şi lista celor harnici din aceste gospodării s-ar putea prelungi mult şi ar cuprinde numele multor colectivişti, în ale căror case belşugul creşte an de an. Fireşte din această listă ar lipsi colectiviştii care nu pun încă la baza traiului lor, munca în gospodărie şi care, cum e şi drept, nu se pot lăuda nici cu belşug în case, nici cu renumele lui Costică Şontică.

★

In aceste zile de primăvară, colectiviştii din comuna Ianca roiesc furnicar pe ogoare. Acolo, pun temelia unei recolte îmbelşugate. Tractoarele duduie zi şi noapte, trăgînd brazde lungi pe tarlale largi cît vezi cu ochii. Grîul, înfrăţit ca şi colectiviştii, a aşternut un viu covor verde şi promite pîine rumenă şi pufoasă. Colectiviştii l-au grăpat, căci pîinea nu-ţi vine singură în traistă şi ei înţeleg însemnătatea agrotehnicii. Bătălia a început. De obicei planul de bătălie îl poartă preşedinţii celor două gospodării în nişte carneţele mototolite: cîte hectare au fost arate, grăpate sau însămînţate, cînd se vor termina însămînţările din etapa I-a, unde lucrează brigăzile şi ce fac, care sînt fruntaşii, cum îi cheamă pe tractoriştii din brigăzile de tractoare, ai cui feciori sînt şi cum lucrează fiecare. La vreme de nevoie mai dau cîte o fugă pe la S.M.T. şi după asta o nouă maşină se îndreaptă spre un loc de muncă rămas mai în urmă. Zile de primăvară, zile de luptă. Zece milioane tone grîu şi porumb e obiectivul precis al luptei, obiectiv fixat de partid. Drumul arătat de Lenin e drum de luptă către belşugul zilelor de azi şi de mîine.

I. A. BOLD

A apărut:

PROBLEME DE LITERATURĂ ŞI ARTĂ

Nr. 2—3

CUPRINS:

— Salutul adresat de C.C. al P.C.U.S. celui de al doilea Congres Unional al scriitorilor sovietici.
— Raportul lui A. Surkov.
— Coraportul lui B. Polevoi.
— Coraportul lui S. Vurgun.
— Coraportul lui K. Simonov.
— Coraportul lui A. Korneiciuk.
— Raportul lui N. Tihonov.
— Coraportul lui S. Gherasimov.
— Coraportul lui B. Riurikov.
— Coraportul lui P. Antokolski, M. Auezov şi M. Rîlski.
— Discuţii.
— Mesajul adresat de cel de al doilea Congres Unional al scriitorilor sovietici, Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

După încheierea tratativelor sovieto-austriece de la Moscova

Infrîngere a politicii blocurilor, succes al politicii tratativelor

Intr-unul din numerele sale, influentul ziar american „The Christian Science Monitor" constata cu vădită amărăciune că în „prezent interesul și atenția lumii este concentrată mai mult asupra Uniunii Sovietice decît asupra Statelor Unite". Și ziarul arăta că acest fapt este datorat, printre altele, contrastului dintre „situația de la Washington care se prezintă multor observatori neamericani fie sumbră, fie confuză" și acțiunile Uniunii Sovietice care este „considerată drept o putere care realizează în mod pașnic politica externă constructivă de pace". Desigur că reproducerea acestui citat nu a fost făcută numai de dragul confirmării zicalei „gura păcătosului adevăr grăiește" ci pentru că scoate în evidență o situație care din momentul cînd au fost scrise rîndurile de mai sus s-a accentuat și mai mult.

Cu consecvență, perseverînd în înfringerea obstacolelor, Uniunea Sovietică caută cele mai bune căi pentru promovarea politicii tratativelor.

O ilustrare deplină a afirmațiilor de mai sus o găsim în inițiativele sovietice privind rezolvarea problemei austriece ce au culminat cu succesul tratativelor de la Moscova dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Austriei.

Este bine cunoscut că problema austriacă era considerată de multe cercuri politice din apus ca o „chestiune moartă" și nu era greu să remarci bucuria ce le-o producea acestora situația creată. Desigur că nu se este vorba despre vreo desfășurare a evenimentelor care nu depindea de voința oamenilor, ci de felul cum puterile occidentale au încercat ani de zile să împiedice încheierea tratatului de stat cu Austria.

În contrast cu această poziție, Uniunea Sovietică a urmărit permanent crearea unei Austrii independente și democrate. Nu este nevoie să ne referim la întreaga istorie a acestei probleme ci e deajuns să arătăm că și de această dată Uniunea Sovietică prin propunerile ei a fost cea care a deschis drumul spre posibilitatea rezolvării în termenul cel mai scurt a problemei austriece.

Pe baza propunerilor formulate în discursul tov. V. M. Molotov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și după un schimb de păreri între guvernele U.R.S.S. și Austriei, s-a ajuns la vizita la Moscova a unei delegații guvernamentale austriece avînd în frunte pe cancelarul federal, Julius Raab.

Delegația austriacă a dat asigurări că Republica Austriacă intenționează să nu adere la nici un fel de alianțe militare și să nu admită crearea de baze militare pe teritoriul său. De asemenea, în comunicatul comun sovieto-austriac se mai precizează că Austria va duce față de toate statele o politică de independență, care să asigure respectarea angajamentelor luate. Este clară importanța acestui angajament al guvernului austriac care, respectat, poate duce la crearea unei Austrii care va fi ferită de primejdia atragerii în diferite sisteme de blocuri și alianțe militare create de acele puteri interesate în menținerea încordării internaționale. Tocmai de aceea acordul realizat la Moscova lovește în politica creării de blocuri militare în Europa pe de-o parte, iar pe de altă parte aduce o contribuție însemnată cauzei securității în Europa.

Asigurarea că Austria va duce o politică independentă, independență ce va fi respectată de toate puterile, închide calea și spre înfăptuirea unui nou anschlus (unire forțată) visat de către revanșarzii vest-germani.

Trebuie subliniată de asemenea importanța măsurilor economice prevăzute în cadrul tratativelor de la Moscova.

Succesele realizate la Moscova sînt un rezultat al tratativelor. Aceasta dovedește din nou superioritatea politicii tratativelor asupra politicii „de pe poziții de forță" nu a bătăii cu pumnul" în masă, politică promovată de unele cercuri guvernamentale apusene.

Cu ajutorul tratativelor pornite din inițiativa Uniunii Sovietice s-a ajuns la un acord care deschide calea unei înțelegeri între marile puteri și Austria. Cu ajutorul politicii „de pe poziții de forță" nu se poate ajunge decît la înveninarea relațiilor internaționale.

Desigur că în problema austriacă lucrurile n-au fost duse încă pînă la capăt. Uniunea Sovietică însă și-a definit clar poziția care a găsit aprobarea a însăși Austriei. Rămîne acum ca și cele trei puteri occidentale — să-și precizeze poziția confirmînd prin fapte diferite declarații ce le-au făcut în ultima vreme. În acest sens nu trebuiesc trecute cu vederea unele comentarii din presa occidentală. Astfel un ziar binecunoscut prin legăturile sale cu cercurile oficiale americane, „New York Times", scrie că „în reacția Washingtonului nu s-a observat bucuria, care după cum se anunță, se manifestă la Moscova unde membrii delegației austriece au prezis că după o așteptare de 10 ani țara lor se găsește însfîrșit în ajunul obținerii independenței". Tot același ziar, sub semnătura corespondentului său din Viena, scrie că nu trebuie să se pună prea mari speranțe în încheierea pînă la sfîrșitul anului a tratatului și în retragerea trupelor de ocupație. Aceste comentarii la care ar mai trebui adăugate cele și mai furioase publicate de presa revanșarzilor de la Bonn exprimă o anumită confuzie și neliniște ce domnește în cercurile politice apusene.

Acestea nu se tem numai de felul cum decurg evenimentele în Austria dar de ceea ce numea un ziar occidental contagiunea ce ar putea-o naște succesul tratativelor într-o problemă europeană. S-ar crea astfel o situație care ar arăta și mai clar nu numai partizanilor păcii ci unor cercuri burgheze posibilitatea rezolvării unor probleme litigioase cînd nu se pleacă de pe pozițiile faptului împlinit, politică practicată de puterile occidentale și in special de S.U.A.

Căile spre tratative în problema austriacă sînt deschise. Toate părțile trebuie să-și dovedească acuma sinceritatea în dorința rezolvării unei probleme importante pentru pacea Europei, așa cum a făcut de acum Uniunea Sovietică, îndeplinind prima un „angajament pe care și l-au asumat marile puteri față de Austria în declarația de la Moscova încă în anul 1943". („New-York Times" în articolul redacțional asupra tratativelor sovieto-austriece).

Revenind la citatul de la începutul articolului apare acum și mai clar de ce acțiunile Uniunii Sovietice se bucură de interes și atenție din partea popoarelor care văd exprimate dorințele lor în politica U.R.S.S. În actualul moment internațional popoarele sînt vital interesate în tratative între marile puteri, lucru spre care tinde politica externă a Uniunii Sovietice. Această linie și-a găsit exprimarea, de exemplu, în propunerile privind dezarmarea, în chestiunea austriacă ca și în importantul răspuns dat de tovarășul N. A. Bulganin la o întrebare a agenției TASS. De asemenea trebuiesc amintite acțiunile Uniunii Sovietice urmărind intensificarea schimburilor culturale și sportive între state, dar care trebuie spus că s-au lovit de rezistența unor cercuri politice din apus.

Victoriile obținute pînă acum de forțele păcii sînt o chezășie a puterii maselor care vor provoca noi înfrîngeri ațîțătorilor la război impunînd pacea.

SERGIU BRAND

Declarația cancelarului federal Raab

VIENA 16 (Agerpres). — TASS: După cum s-a mai anunțat la 15 aprilie a sosit la Viena, venind de la Moscova delegația guvernamentală austriacă. Pe aerodrom se afla aliniată o gardă de onoare a jandarmeriei austriece. Aerodromul era pavoazat cu drapele de stat austriece și sovietice.

Salutînd pe membrii delegației, ministrul Agriculturii Thoma, a arătat că tratativele duse la Moscova cu reprezentanții guvernului sovietic au creat premize pentru ducerea cu succes a unor tratative între cele patru puteri cu participarea reprezentanților Austriei. Prin aceasta s-a creat implicit posibilitatea încheierii tratatului de stat.

Iată apoi cuvîntul cancelarului federal Raab care a spus:

Delegația austriacă a adus cu sine vești bune. Noi vom deveni cea ce am sperat să devenim și la ceea ce am năzuit în ultimii zece ani — vom deveni liberi. Vor fi liberi și acei care nu au putut să se întoarcă în patrie și care se află în prezent în Rusia ca prizonieri de război sau deținuți. Vom primi bunurile noastre care se află în Austria Inferioară — petrolul. Vom primi înapoi Societatea dunăreană de navigație, care va fi trecută în proprietate austriacă, precum și toate întreprinderile cunoscute aici sub numele Intreprinderi USIA.

Am obținut deci un succes deplin și vom depune toate eforturile pentru a duce poporul austriac spre pace. Tratativele care s-au desfășurat în capitala Uniunii Sovietice au o însemnătate uriașă nu numai pentru Austria ci pentru întreaga lume. Ele constituie fără îndoială o contribuție prețioasă la cauza păcii în întreaga lume. Poporul austriac vrea pace. Noi vrem să muncim în condiții de pace ca popor independent, în numele viitorului poporului nostru și al țării noastre.

Telegramele trimise lui N. A. Bulganin și V. M. Molotov de cancelarul Raab și vicecancelarul Schaerf

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

„Telegrama cancelarului federal al Austriei, Raab și a vicecancelarului, Schaerf adresată președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., mareșalul N. A. Bulganin.

Vă rugăm să primiți recunoștința noastră sinceră și cordială pentru primirea extrem de caldă pe care Dvs., domnule mareșal, ne-ați făcut-o nouă și membrilor delegației.

Sîntem ferm convinși că vizita noastră va contribui la întărirea cît mai grabnică a relațiilor prietenești dintre Austria și U.R.S.S. și prin aceasta va fi un aport constructiv la cauza coexistenței pașnice a popoarelor.

★

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Telegrama cancelarului federal al Austriei, Raab și a vicecancelarului, Schaerf adresată lui V. M. Molotov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Reîntorși în Austria, noi simțim nevoia să vă exprimăm Dvs., domnule ministru, sincera noastră recunoștință pentru primirea atît de prietenească pe care ne-ați făcut-o nouă și delegației austriece.

Sperăm că tratativele noastre vor constitui un început fericit de colaborare și vor reprezenta o contribuție folositoare la cauza păcii în Europa.

Comentarii asupra tratatelor de la Moscova

NEW YORK 16 (Agerpres). — Corespondentul agenției Associated Press din Augusta (statul Georgia), unde se află în prezent președintele Eisenhower, anunță că secretarul Casei Albe, Hagerty, răspunzînd la întrebările puse de corespondenții în cadrul unei conferințe de presă, a declarat că tratativele între Uniunea Sovietică și Austria în problema tratatului de stat cu Austria „sînt dătătoare de speranță în ce privește încheierea tratatului".

PARIS 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Intr-o declarație făcută reprezentanților presei în legătură cu încheierea tratativelor sovieto-austriece de la Moscova, șeful guvernului francez, Edgar Faure, a subliniat că înțelegerea realizată între guvernele Austriei și U.R S.S. permite să se spere că se poate ajunge la o înțelegere în scopul lichidării uneia dintre cele mai supărătoare piedici ivite după sfîrșitul războiului în calea acelora care doresc în mod sincer soluții pașnice.

„Guvernul francez, care și-a precizat clar politica sa, a continuat Faure, vrea să vadă în rezultatul favorabil al tratativelor de la Moscova o nouă dovadă a faptului că tratativele trebuie să permită încetul cu încetul înlăturarea greutăților existente între răsărit și apus".

LONDRA 16 (Agerpres). — Principalele ziare de provincie acordă o deosebită atenție informațiilor despre realizarea unui acord la Moscova în problema tratatului cu Austria.

Ziarele „Scotsman", „Birmingham Post" și „Manchester Guardian" publică articole redacționale în care își exprimă teama că acordul în problema tratatului cu Austria va zădărnici planurile puterilor occidentale cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe a declarat: „Noi nu am primit încă nici un comunicat oficial din partea guvernului sovietic. Se așteaptă ca ambasadorii occidentali să aibă o întrevedere cu miniștrii austrieci după întoarcerea la Viena. Raportul lor va fi examinat imediat după primirea lui. Intre timp sîntem bucuroși să vedem că, după cum arată comunicatul de la Moscova, tratativele dintre miniștrii austrieci și sovietici au dus, probabil, la o explicație utilă a poziției sovietice".

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit relatărilor corespondentului din Bonn al agenției United Press, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Germaniei occidentale a făcut la 15 aprilie o declarație în care a caracterizat înțelegerea austro-sovietică „drept un pas extrem de important spre slăbirea încordării internaționale".

Purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe, adaugă corespondentul, a fost întrebat dacă cancelarul de la Bonn, Adenauer, nu va urma exemplul cancelarului austriac Raab și nu va pleca de asemenea la Moscova. Purtătorul de cuvînt al ministerului a răspuns: „Cancelarul nu a trîntit niciodată ușa".

Luni începe la Bandung conferința țărilor din Asia și Africa

DJAKARTA 16 (Agerpres). — Delegațiile unei serii de alte țări asiatice și-au anunțat plecarea la conferința țărilor Asiei și Africii de la Bandung.

Delegația R. D. Vietnam, condusă de Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe, este compusă din Hoang Minh Giam, șeful adjunct al delegației, dr. Fan Ngoc Thac, Hoang Van Duc și Ca Van Thinh.

Delegația laoțiană condusă de primul ministru Katay Sasorit, a părăsit la 13 aprilie capitala Laosului, Vientiane.

Delegația Cambodgiei are în fruntea sa pe fostul rege Sianuk.

Delegația siriană este condusă de ministrul de Externe al Siriei, Khaled Azem. Delegația este însoțită de directorii a patru ziare siriene.

Delegația Sudanului este condusă de primul ministru Ismail el Azhary.

★

MANILA 16 (Agerpres). — Agențiile americane de presă fac multă zarvă în legătură cu rolul pe care îl va juca delegația filipineză la conferința de la Bandung. După cum se știe Washington-ul mizează mult pe generalul Carlos Romulo, șeful delegației Filipinelor, care are sarcina să pozeze la conferința afro-asiatică în prim apărător al politicii agresive a S.U.A. și a pactului militar al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.).

★

PARIS 16 (Agerpres). — În urma unei telegrame primite din partea lui Bao Dai, care ca deobicei se află pe coasta de Azur primul ministru al Vietnamului de sud, Ngo Dinh Diem, nu va mai conduce delegația sud-vietnameză la conferința de la Bandung, datorită agravării crizei politice la Saigon. Delegația Vietnamului de sud va fi condusă de ministrul „planificării", Nguyen Van Thoay.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la securitatea în Orientul Apropiat și Mijlociu

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la securitatea în Orientul Apropiat și Mijlociu:

În ultima vreme situația din Orientul Apropiat și Mijlociu s-a agravat considerabil. Acest lucru este legat de faptul că anumite puteri occidentale au întreprins noi încercări de a atrage țările Orientului Apropiat și Mijlociu în grupări militare, care sînt create ca o anexă a blocului agresiv al Atlanticului de nord.

După ce în 1951 a eșuat planul de creare a așazisului comandament al Orientului Mijlociu, din cauza rezistenței pe care acest plan l-a întîmpinat în țările Orientului Apropiat și Mijlociu, Statele Unite ale Americii și Anglia au luat măsuri pentru a atrage pe căi ocolite, cîte o țară sau cîte două, țările din Orientul Apropiat și Mijlociu în grupări create sub conducerea lor. In felul acesta în 1954 a fost încheiat pactul turco-pakistanez, iar în februarie 1955 — alianța militară turco-irakiană.

Prin crearea alianței militare turco-irakiene, organizatorii ei au reușit să rupă Irakul de celelalte țări arabe și să agraveze relațiile între aceste țări, ceea ce convine doar forțelor agresive care se străduiesc să semene discordie printre țările din această regiune, în interesele lor militaro-strategice.

În ultima vreme lucrurile au mers pînă acolo încît Siriei a început să i se ceară în mod ultimativ să adere la alianța turco-irakiană, aceste cereri fiind însoțite de amenințări menite să intimideze guvernul și poporul Siriei și să determine Siria să-și schimbe poziția de neparticipare la blocuri militare agresive. Asemenea acțiuni și rolul pe care puterile occidentale îl rezervă Turciei în crearea de blocuri militare stîrnesc în rîndul țărilor arabe temeri legitime că Turcia tinde din nou spre dominația asupra lor și că independența lor națională este în mod direct amenințată. Puternice presiuni se exercită de asemenea și asupra Egiptului căruia i se cere să-și schimbe atitudinea negativă față de blocul turco-irakian și să nu sprijine Siria care se împotrivește presiunilor străine. Cereri similare sînt formulate și Arabiei Saudite care împreună cu Egiptul și Siria ia atitudine împotriva participării țărilor arabe la blocurile militare impuse de puterile occidentale.

In ultima vreme se exercită o presiune din ce în ce mai puternică și asupra Iranului, care este împins de organizatorii acestor blocuri pe o cale periculoasă.

Este lesne să vedem că la baza politicii de creare de grupări militare în Orientul Apropiat și Mijlociu, ca și la baza politicii de creare a unei grupări militare agresive în Asia de sud-est (așazisul SEATO) stă tendința spre înrobirea colonială a acestor țări de către anumite puteri occidentale. Puterile occidentale vor ca și pe viitor, în vederea îmbogățirii marilor lor monopoluri să împileze popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu, exploatînd prădalnic bogățiile naturale ale acestor țări. Neavînd posibilitatea de a-și stabili și menține dominația prin vechile metode, aceste puteri încearcă să atragă țările Orientului Apropiat și Mijlociu în blocuri agresive sub pretextul fals că acest lucru ar corespunde nevoilor apărării țărilor din această regiune.

Blocurile militare în Orientul Mijlociu și Apropiat sînt necesare nu țărilor din această regiune, ci acelor cercuri agresive americane care încearcă să-și stabilească dominația în această regiune. Ele sînt de asemenea necesare acelor cercuri engleze care încearcă prin intermediul acestor blocuri să-și mențină și să-și restabilească pozițiile lor zdruncinate, nesocotind interesele vitale ale popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu, care au pășit pe calea dezvoltării naționale independente.

Organizatorii acestor blocuri militare nici nu ascund în fond că ei urmăresc scopurile lor militaro-strategice bine determinate. Aceasta reiese și din declarațiile reprezentanților oficiali ai S.U.A. și Angliei că aceste puteri occidentale privesc susamintitele blocuri în prisma creării așazisului „etaj nordic" al sistemului lor militar. Acest lucru îl dovedește de asemenea aderarea Angliei la alianța turco-irakiană, concomitent cu încheierea unui nou acord anglo-irakian cu privire la așazisa „colaborare reciprocă", care înrobește Irakul sub o formă nouă, asigură Angliei menținerea bazelor ei militare în această țară și subordonează armata irakiană ofițerilor englezi.

Planurile de creare de blocuri agresive în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu n-au nimic comun cu interesele menținerii păcii și securității și nici cu adevăratele interese naționale ale țărilor din această regiune.

Aceste planuri dovedesc încă odată că politica puterilor occidentale față de țările Orientului Apropiat și Mijlociu este îndreptată, ca și în trecut, spre subordonarea politică și economică a acestor țări față de puterile imperialiste care încearcă să pună din nou pe grumazul popoarelor acestor țări jugul robiei coloniale și al exploatării. Totodată nu se ține seama de faptul că vremurile dominației și înrobirii coloniale a popoarelor din Orient nu mai pot fi readuse.

Țările Orientului Apropiat și Mijlociu se află în prezent în primejdia de a-și pierde independența și de a fi atrase într-un război pentru interese care le sînt străine. De aceea este întrutotul explicabil că cercurile politice din aceste țări încep să-și dea tot mai bine seama de această primejdie. Este explicabilă de asemenea împotrivirea crescîndă a popoarelor din țările Orientului Apropiat și Mijlociu față de încercările puterilor străine de a le impune participarea la grupări militare agresive. Și dacă cercurile guvernante din unele țări arabe urmează cu docilitate pe organizatorii acestor grupări, acest lucru nu face decît să dovedească că ele nu exprimă nici pe departe adevăratele interese naționale ale popoarelor lor. După cum s-a mai întîmplat nu odată în trecut, și în prezent au loc încercări de a se camufla caracterul agresiv al planurilor S.U.A. și Angliei în Orientul Apropiat și Mijlociu prin născociri absurde despre „primejdia sovietică" care ar amenința țările acestei regiuni. Asemenea născociri nu au nimic comun cu realitatea deoarece la baza politicii externe a Uniunii Sovietice, se află după cum se știe, năzuința consecventă spre asigurarea păcii între popoare, pe baza respectării principiilor egalității în drepturi, neamestecului în afacerile interne, respectării independenței naționale și suveranității de stat.

Din primele zile ale existenței sale, statul sovietic a condamnat cu hotărîre politica imperialistă de cotropire și asuprire colonială și a anulat toate tratatele bazate pe inegalitate în drepturi, care au fost încheiate de guvernul țarist cu țările Orientului.

Avînd o deplină înțelegere și simpatie pentru năzuințele naționale ale popoarelor Orientului, guvernul sovietic a fost primul care a recunoscut independența Afganistanului și i-a acordat sprijin în restabilirea suveranității sale de stat.

Guvernul sovietic a anulat tratatele bazate pe inegalitate în drepturi încheiate de guvernul țarist cu Iranul și i-a predat mari valori materiale care au aparținut Rusiei în Iran. În anii luptei grele duse de Turcia pentru independența ei națională, Uniunea Sovietică i-a întins o mînă prietenească și i-a acordat ajutor multilateral, care a jucat un rol de seamă în lupta poporului turc împotriva intervenționiștilor străini. Guvernul sovietic a fost primul care a recunoscut Arabia Saudită ca stat independent, a sprijinit lupta pentru independența de stat a Yemenului, Siriei, Libanului și revendicările juste ale Egiptului cu privire la retragerea trupelor străine de pe teritoriul său. Guvernul sovietic sprijină invariabil în organizațiile internaționale revendicările legitime ale țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu, îndreptate spre consolidarea independenței naționale și suveranității lor de stat.

Uniunea Sovietică a dus și duce în mod consecvent o politică de pace și micșorare a încordării internaționale. O dovadă în acest sens sînt în special propunerile sale cu privire la încetarea cursei înarmărilor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, cu privire la reducerea imediată și substanțială a armamentelor, în primul rînd a armamentelor celor cinci mari puteri, cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Este absolut evident că o astfel de politică a Uniunii Sovietice, care întîmpină simpatia profundă și sprijinul popoarelor corespunde pe deplin intereselor naționale fundamentale ale țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu și intereselor sprijinirii păcii generale. Primejdia pentru securitatea țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu, există într-adevăr, dar ea pornește nu din partea Uniunii Sovietice, ci din partea puterilor care sub pretextul „asigurării securității" creează blocuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu, străduindu-se să facă din țările acestei regiuni capul lor de pod militaro-strategic, iar din punct de vedere economic — să le coboare la situația de colonii și teritorii dependente.

Se înțelege de la sine că Uniunea Sovietică nu poate fi indiferentă față de situația care se creează în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu, deoarece constituirea blocurilor menționate și crearea de baze militare străine pe teritoriul țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu au o legătură directă cu securitatea U.R.S.S. Această poziție a guvernului sovietic trebuie să fie cu atît mai lesne de înțeles deoarece U.R.S.S. este situată în apropierea imediată a acestor țări, ceea ce nu se poate spune despre alte puteri străine, de pildă despre S.U.A., care se află la mii de kilometri de această regiune.

Neparticiparea țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu la blocurile militare agresive ar fi o premiză importantă pentru asigurarea securității lor și cea mai bună garanție împotriva atragerii acestor țări în aventuri militare primejdioase.

Năzuind spre dezvoltarea colaborării pașnice între toate țările, guvernul sovietic este gata să sprijine și să dezvolte colaborarea cu țările Orientului Apropiat și Mijlociu în interesul consolidării păcii în această regiune. Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a arătat în declarația sa din 9 februarie 1955 că consideră că este deosebit de important ca relațiile dintre statele mari și mici să fie bazate pe principii internaționale care să corespundă intereselor dezvoltării unei colaborări prietenești între popoare în condițiile unei vieți pașnice, liniștite. Uniunea Sovietică consideră că relațiile dintre state și o adevărată securitate pot fi asigurate pe baza aplicării practice a cunoscutelor principii expuse în declarația mai sus amintită, și anume: egalitate, neamestec în afacerile interne, neagresiune și renunțarea la încercările de încălcare a integrității teritoriale a altor state, respectarea suveranității și independenței naționale.

Guvernul Uniunii Sovietice are o atitudine pozitivă față de orice inițiative din partea guvernelor țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu, îndreptate spre înfăptuirea acestor principii, în relațiile reciproce dintre ele și Uniunea Sovietică, spre întărirea independenței naționale a acestor țări și spre consolidarea păcii și colaborării prietenești între popoare.

Dacă se va continua politica de presiune și amenințări împotriva țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu, această problemă trebuie examinată în Organizația Națiunilor Unite.

Guvernul sovietic, apărînd cauza păcii, va apăra libertatea, independența și neamestecul în afacerile interne ale statelor Orientului Apropiat și Mijlociu.

16 aprilie 1955.

SCURTE ȘTIRI

● După cum se știe, ziarul american „Des Moines Register" a propus acum cîtva timp un schimb de delegații agricole între S.U.A. și U.R.S.S. Guvernul sovietic a sprijinit această propunere și a întrebat guvernul S.U.A. care este atitudinea lui față de această propunere. Zilele acestea s-a primit din partea primarului orașului Guthrie Center (statul Iowa) din S.U.A., William A Raisky, o scrisoare adresată președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, în care o delegație agricolă sovietică este invitată să viziteze districtul Guthrie, al cărui centru este orașul Guthrie Center.

● La 14 aprilie, Folketingul danez (parlamentul) a început discutarea proiectului de lege prezentat de primul ministru cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris.

● Agențiile occidentale de presă anunță că în Vietnamul de sud au fost reluate ostilitățile între trupele guvernului Ngo Dinh Diem și armatele sectelor.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a întîlnirii pe Elba

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică un articol în care se spune că în ajunul celei de a 10-a aniversări a întîlnirii trupelor sovietice și americane pe Elba — la 25 aprilie 1945 — unul din participanții la această întîlnire, Joseph Polowski, fost soldat în armata americană, a adresat veteranilor americani care au fost de față la această întîlnire o scrisoare în care a cerut ca această dată memorabilă să fie sărbătorită prin noi eforturi în opera de asigurare a păcii între popoare. Polowski, care este în momentul de față secretarul filialei din Chicago a organizației „Veteranii americani ai întîlnirii de pe Elba", a adresat o scrisoare deschisă veteranilor sovietici ai întîlnirii de pe Elba, invitîndu-i să ia parte la adunarea soldaților americani care va avea loc la 25 aprilie la Washington. „Pravda" scrie că a găsit cîțiva dintre ostașii sovietici care au participat la întîlnirea de pe Elba și că le-a făcut cunoscut despre această invitație. Ei sînt gata să plece în Statele Unite imediat ce guvernul S.U.A. va da vizele de intrare.

Către Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii

LONDRA

Noi, membrii Asociației corespondenților Presei Străine în R.P.R. am aflat cu adîncă indignare despre noua crimă comisă de dușmanii păcii împotriva unor delegați și corespondenți de presă la conferința de la Bandung.

Printre victimele acestei monstruoase diversiuni se află și colegii noștri — corespondenți din R. P. Chineză, R. P. Polonă și Austria. Ei se aflau pe bordul avionului companiei Air India International Corporation decolat din Hongkong spre Djakarta. Scopul lor era de a informa opinia publică din țările lor despre lucrările conferinței țărilor din Asia și Africa care urmărește țelul nobil al întăririi păcii în lume.

Din declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze din 12 aprilie 1955, rezultă clar că această catastrofă este rezultatul diversiunii criminale a agenților S.U.A. și ai lui Cian-Kai-și.

Noi înfierăm actul criminal care a provocat catastrofa aeriană și alăturăm glasul nostru aceluia al tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume, cerînd autorităților engleze să efectueze o anchetă minuțioasă asupra cauzelor avariei, să găsească și să pedepsească aspru pe criminali.

Comitetul Asociației Corespondenților Presei Străine în R.P.R.

Cultură fizică și sport

Campionatul mondial de tenis de masă

Sîmbătă s-a deschis în orașul **Utrecht** din Olanda cea de a 22-a ediție a **campionatelor mondiale de tenis de masă**.

Conform obiceiului, campionatele au început cu desfășurarea competițiilor pe echipe pentru cupele „Corbillon" — femei și „Swaythling" — bărbați. Partidele competiției feminine au loc în sala „Sprawling hall" și reunesc la mesele de joc echipele reprezentative din 21 țări, care sînt împărțite în trei serii. După cum am mai anunțat echipa R.P.R. face parte din grupa I-a. În primul joc care a avut loc sîmbătă dimineața, echipa R.P.R. a jucat cu echipa R.P. Bulgaria. Reprezentativa R.P.R. alcătuită din capioana mondială Angelica Rozeanu și Ella Zeller a obținut victoria cu scorul de 3—0. După amiază echipa feminină a țării noastre a jucat cu formația Danemarcei, pe care a întrecut-o cu 3—0. Alte rezultate înregistrate în grupa I-a: Danemarca—Belgia 3—2; R. P. Ungară—Scoția 3—0; R. P. Ungară—R.P. Bulgaria 3—0; Scoția—Iugoslavia 3—1.

★

În sala „Bernhard hall" unde se joacă simultan la 12 mese se întrec echipele masculine reprezentînd 33 de țări, împărțite în 4 grupe. Echipa R.P.R. care joacă în grupa a 4-a a întîlnit în primul meci echipa Elveției. Reprezentativa noastră alcătuită din T. Reiter, T. Harasztosi și M. Gantner a repurtat victoria cu scorul de 5—0. În această grupă s-au mai înregistrat următoarele rezultate tehnice: Germania-Saar 5—0, Țara Galilor-Liban 5—1; Anglia-Spania 5—0. Rezultatele din celelalte grupe: Japonia-Belgia 5—0; R. Cehoslovacă-Jersey 5—0; Austria-Norvegia 5—0; Egipt-Brazilia 5—4; Iugoslavia-Australia 5—0; Franța-Italia 5—1.

Astăzi campionatele continuă cu jocurile competiției pe echipe.

Etapa a 9-a a categoriei A la fotbal

Astăzi se desfășoară jocurile celei de a 9-a etape a campionatului categoriei A. de fotbal. În Capitală este programat un singur meci, jocul dintre echipele Progresul București și Dinamo Orașul Stalin, care se va desfășura cu începere de la ora 16,30 pe stadionul „23 August". Intîlnirea echipelor de tineret ale celor două colective va avea loc de la ora 8,30 pe stadionul Progresul F. B.

Celelalte 5 meciuri ale etapei se vor desfășura după următorul program: *Reghin:* Avîntul — Locomotiva Constanța; *Tg. Mureș:* Locomotiva — Flamura Roșie Arad; *Petroșani:* Minerul — Știința Timișoara; *Ploești:* Flacăra — Dinamo București; *Timișoara:* Locomotiva — Știința Cluj.

Meciul de șah Gheller - Smîslov

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Sîmbătă a fost continuată cea de a 6-a partidă a meciului de șah Gheller-Smîslov. După cum s-a anunțat la întrerupere Gheller păstra inițiativa. Marele maestru Smîslov a găsit însă un plan precis de apărare, reușind să anihileze atacul albelor și să egaleze situația. La mutarea 55 cei doi mari maeștri au căzut de acord asupra remizei. Astfel, scorul meciului, după terminarea celor șase partide prevăzute inițial — încheiate toate cu rezultatul de remiză — este de 3—3.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Coppelia (orele 11), Cio Cio-san (seara); **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsați-mă să cînt (orele 10), Culegătorii de stele (seara); **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Floarea purpurie (orele 10), Doamna nevăzută (orele 15), Indrăgostiții (seara); (Sala Studio): Liceenii (orele 10), Mielul turbat (orele 15), Ultima oră (seara); **Teatrul Tineretului:** Libelula (orele 10), Neisprăvitul (orele 15,30), Drumul soarelui (seara); **Teatrul Municipal:** Afaceriștii (orele 10), Jubileul, Capriciul și Ursul (orele 15), Arcul de triumf (seara); **Teatrul Armatei** (Sala din B-dul Magheru): Avarul (orele 10); Mașenka (orele 15), Invazia (seara); (Sala din Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă (orele 10), Cîntec despre marinarii Mării Negre (seara); **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Titanic vals (orele 10), Slugă la doi stăpîni (orele 15 și seara); **Ansamblul de Estradă** (Sala Libertatea): O seară de muzică ușoară (orele 10), Concert de muzică ușoară romînească (seara); (Sala din Calea Victoriei): Să cînte muzica; (Sala Dalles): Recital umoristic N. Stroe (orele 16), Concertul „Pe 7 note" (seara); (Sala din str. Al. Popov nr. 23): Magazin de Stat, **Teatrul Țăndărică** (Sala Orfeu): Găinușa harnică și Căsuța iepurașului (orele 11), Artiștii pădurii (orele 17), Frații Liu (seara); **Ansamblul de cîntece și dansuri C.C.S.:** Spectacol de cîntece și dansuri; **Circul de Stat:** Carnavalul circului (orele 16 și seara).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare: Copiii din Hiroshima; **București, Republica, Al. Sahia, Olga Bancic:** Directorul nostru și Pui de șoimi; **Maxim Gorki:** Cartierul Viborg; **Tineretului:** Ordinul Anna; **Timpuri Noi:** Agresiunea fascistă de la Berna, Noutățile zilei, Scaunul magic, Meciurile de fotbal Uniunea Sovietică — R. P. Ungară; **Elena Pavel, Gh. Coșbuc:** Ospățul lui Baltazar; **Unirea:** Avangarda de sacrificiu; **Lumina:** Deputatul de Baltica; **Victoria:** Supusul; **Gh. Doja, Moșilor:** Vrăjitoarele; **Cultural:** Un vals vienez; **8 Martie:** Scăpat din ghiarele demonului; **Vasile Roaită:** Ne-am întîlnit undeva; **Al. Popov, Popular:** Căderea Berlinului (ambele serii); **C. David:** Inimi tinere; **Flacăra:** Mikluho Maklai; **T. Vladimirescu:** Alexandr Matrosov; **Aurel Vlaicu:** Parada tineretii; **Munca:** Atențiune! Banditul Arta Fanfan la Tulipe;

La cinematografele **Patria, Republica, București, I. C. Frimu, Elena Pavel, Victoria, 1 Mai și Volga** programul cuprinde și complectarea — **în ediție** specială — „Agresiunea fascistă de la Berna".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București. Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".